

AKBANK

41.

GÜNÜMÜZ

SANATÇILARI

ÖDÜLÜ SERGİSİ

Akbank 41st Contemporary Artists Prize Exhibition

CONATUS

AKBANK
SANAT

**AKBANK 41. GÜNÜMÜZ SANATÇILARI
ÖDÜLÜ SERGİSİ**

**AKBANK 41st CONTEMPORARY ARTISTS
PRIZE EXHIBITION**

14 Eylül September — 4 Kasım November 2023

Sanatçılar | Artists

Nazif Can Akçalı, Melike Şevval Akın,
Cemil Arslan, Şener Yılmaz Aslan,
Mustafa Yasin Aydoğan, Nur Bardakçı,
Uğur Bişirici, Ahmet Dünder, Hüseyin Güler,
Şeyma Güzelaydın, Yazı Ece Köz,
Can Memişoğulları, Nazan Özaras,
Okay Özkan, Monica Papi, Defne Parman,
Fatih Umdu, Deniz Varlı, Ece Yazıcıgil

Küratör | Curator

Ferhat Özgür

Jüri Üyeleri | Jury Members

Derya Bigalı
Hakan Çarmıklı
Cevdet Erek
Gönül Nuhoğlu
Ferhat Özgür

Resim ve Heykel Müzeleri Derneği olarak 41. Günümüz Sanatçıları Sergisi'ni gerçekleştirmenin gururunu yaşıyoruz.

Günümüz Sanatçıları Sergileri'nin ülkemiz sanatının gelişimindeki rolünü her geçen gün daha net bir şekilde görebiliyoruz. Bugün görsel sanatlar dünyamızda varlık gösteren ve önde gelen birçok sanatçının sergilerimizde yapıtlarını göstermiş olmaları bizi sevindiren bir gerçek.

Birçok öğrenci, sanatçı ve küratör, ortak çalışmaları sonucunda bu sergileri gerçekleştirdiler. Ortak çalışmanın getirdiği sorumluluk ve yaklaşımla bu uzun soluklu sergilerin bir parçası oldular. Jüri üyelerimizin katkılarıyla seçilen eserler, küratör ve sanatçılarımızın ortak çalışmalarıyla sanatseverlere sunuldu. Bu süreçte en büyük amacımız genç sanatçılarımızın ve öğrencilerimizin gelişimine destek olabilmektir. Genç sanatçılarımızı sanatseverlerle buluşturmak ise önem verdiğimiz diğer bir konu. Resim ve Heykel Müzeleri Derneği başlangıcından bugüne kadar bu amaçlarla yoluna devam etti ve edecektir.

Günümüz Sanatçıları Sergisi'ni yıllardır düzenleyen Akbank'a ve bu sergilere kapılarını açan Akbank Sanat'a teşekkür ederiz. Sergi jürisine ve küratörümüze de ayrıca teşekkür borçluyuz. Yarışmaya katılan, yapıtları sergilenen ve ödül alan sanatçıları ise yürekte kutluyoruz.

Günümüz Sanatçıları Sergilerininin daha uzun yıllar devam etmesi en büyük temennimiz.

Leyla Belli

Resim ve Heykel Müzeleri Derneği Başkanı

As the Painting and Sculpture Museums Association, we are proud to have realized the 41st Contemporary Artists Prize Exhibition.

The role played by the Contemporary Artists Prize Exhibitions in the development of art in our country has become more evident with each passing day. We are delighted by the fact that a great number of prominent artists who have a presence in the world of visual arts in our country, had previously participated in our exhibitions with their works.

Numerous students, artists and curators were involved in the creation of these exhibitions through a process of collaborative work. Heedful of the responsibility and the particular approach required for collaborative work, they became part of these long-lasting series of exhibitions. Through the joint efforts of our curators and artists, the artworks selected by the contributions of our jury members were presented to the lovers of art. Our principal goal in this process is to provide support to the development of our young artists and students. Another issue that we attach importance to is allowing the young artists to present their works to the lovers of art. Since its inauguration, the Painting and Sculpture Museums Association has been and will continue to tread the path of upholding these principles.

We would like to extend our gratitude to Akbank for organizing the Contemporary Artists Prize Exhibition for years, and to Akbank Sanat for hosting it. We also owe thanks to the selection committee of the exhibition, and to our curator. And we wholeheartedly congratulate the artists who have participated in the competition, exhibited their works and received a prize.

Our greatest wish is for the Contemporary Artists Prize Exhibitions to continue for many years to come.

Leyla Belli

Director of Painting and Sculpture Museums Association

Huzur, Mutluluk ve Sevinci Bulma Yolunda Bir Spinoza Önerisi: “CONATUS”

Çağdaş Türk sanatının belirleyici dinamiklerinden biri olan Akbank 41. Günümüz Sanatçıları Ödülü Sergisi’nin bu yılki temasını saptarken, gerek başvuru yapacak sanatçıları gerekse sanat sever kitleyi tetikleyebilecek, onlarda heyecan uyandıracak ve insanlığın içinden geçtiği şu zor süreçlere dair umut ve mutluluk çağrısı yapabilecek bir temanın ne olabileceği üzerinde düşünürken, 17. yüzyıl Hollanda Aydınlanma Çağı’nın en radikal felsefecisi olan Baruch Spinoza’nın (1632-1677) “Conatus” kavramı kaçınılmaz bir çözüm önerisi olarak belirdi.¹ 40 yaş altı adaylara açık ve görece kısa bir süreyi kapsayan bu açık çağrıya başvuranlardan bu denli kapsamlı bir kavramı içselleştirmelerini ve ona göre yapıt önermelerini beklemenin zorluğunun da farkındaydık.

Yine de toplam 1.020 başvuruyu düşününce kavramın genel bir enerji yarattığı ortaya çıkıyordu. İlk aşamada 350 yapıt ikinci oylamaya kaldı. Bu aşamada sergiye girecek nihai yapıtları kararlaştırmak üzere tüm jüri üyeleri ikinci kez toplandı. Her bir işin kavramsal arka planı, anlatım dilindeki yetkinliği ile malzeme ve içerik tutarlılığı arasındaki ilişki tek tek tartışıldı. Son derece verimli ve demokratik geçen bu nihai değerlendirmenin ardından, sergiye seçilen 19 sanatçının yapıtlarındaki demeçlerine bakınca verili kavramın onları ne kadar tetiklediğini de fark etmiş olduk. Seçim sürecinde serginin geneline yayılacak bir yaklaşım çeşitliliğini öncelidik. Sanatçıları belirlerken onların özgeçmişlerine ve nereden başvurduklarına bakmak öncelikli hedefimiz değildi. Bu anlamda şehircilik üstünlüğü kurmak ya da taşra duygusallığına kapılmak gibi bir kaygımız olmadı. Tersine sanatçıların özgeçmişlerine seçimler kesinleştikten sonra bakmayı yeğledik. Resimden fotoğrafa, performanstan video-filme ve üç boyutlu ifade biçimlerine kadar uzanan yapıtlar Günümüz Sanatçıları sergilerinin yenilikçi, sınır ötesi ve alternatif eğilimleri destekleyen geleneğinin devam ettiğini gösteriyor.

Bir serginin çağrı metnini felsefe tarihinin en radikal ismine atfetmenin temel nedenleri arasında, belirlenen kavram vesilesiyle hem Spinoza’yı anlamaya çalışmak hem de felsefe ve sanat arasındaki ilişkiyi yeniden sorgulamak geliyordu. Onun bu metne sığmayacak derinlikteki felsefi bakışını, Cemal Bali Akal, Türker Armaner, Eylem Canaslan, Gaye Çankaya Eksen ve Sinan Erk gibi alanında uzman düşünürlerin katılacağı ve sergi paralelinde düzenlenecek olan panellerle zenginleştirmeye çalışan bu yılki Günümüz Sanatçıları sergisi, hem katılımcı sanatçıları hem de sanatsever kitleyi Spinoza’nın büyüdü dünyasını keşfetmeye davet ediyor. Sanatı felsefenin gözünden değerlendirmenin olanaklarını sorguluyor.

Felsefenin sanatla ilişkisini sorgularken bir düşünce biçiminin sanatsal bir ifadeye nasıl evrileceği ilk akla gelen sorulardan biridir. 1970’lerde Batı dünyasında yeni dönüştümlere yol açan Kavramsal Sanat’ın temel meselesi de buydu? Kavramsal sanat bütünüyle kuramsal bir etkinlik ve metinsel bir üretimle yetiniyordu. Metinsel bir hammaddeyi görselleştirmeyi birincil hedef almasıyla bugünkü felsefe, düşünce ve araştırma bazlı sanat eğilimlerinin tümünün kavramsal olduğu iddia edilebilir. Peki Spinoza felsefesinin sanatsal bir uzantısı olabileceğini iddia etmek pek mi zorlama olur? Hasbelkader Spinoza okumalarım durumun böyle olmadığını gösteriyordu. Ona göre, bir çiçek bir madde yüklemine kipiye (durum), çiçekle ilgili bir şiir de düşünce yüklemine kipidir. Örneğin küratör Pontus Hulten’in (1924-2006) “Vermeer ve Spinoza” adlı araştırmasındaki saptamalar felsefe ve sanat arasındaki geçişkenliği daha da somutlaştırır. Hulten 17. yüzyıl Hollanda’sında yaşamış biri ressam öbürü felsefeci bu iki figür arasındaki bağlantısallığı şöyle kuruyor: Vermeer’in (1632-1675) resimdeki coşkun fantastik panteizm ile sonsuzluk fikri rasyonalizmden kaynaklanıyor. Rasyonalizm olgusu ise Spinoza’nın “zihinsel Tanrı” sevgisinde ve matematiksel panteizmde mutlak doruk noktasına ulaşıyor. Vermeer’in resminde iyilik ve kötülük sorunsalıyla ilgilendiğini düşündürecek hiçbir şey yoktur ve onun insanlara karşı tavrı tarafsız bir gözlemci tavrıyken, Spinoza da düşüncelerinde ahlaksal değer yargılarını dikkate almıyor ve asla ahlaki bir çatışmayı ortaya koyan motifler seçmiyor.² Yani Spinoza’nın felsefede yaptığı şeyi Vermeer resimde yapıyor.

² Detaylı okuma için bk. Pontus Hulten, “Vermeer ve Spinza”, (Çev. İnci Uysal), Norgunk Yay., İstanbul, 2012.

Spinoza’s Prescription for Attaining Peace, Happiness, and Joy: “CONATUS”

While we were contemplating the theme of the 41st Akbank Contemporary Artists’ Awards, a pivotal dynamic in contemporary Turkish art, capable of igniting the passion of both art enthusiasts and artists and evoking a sense of hope and happiness during these trying times for humanity, the concept of “Conatus”, as formulated by the most radical philosopher of the 17th century Dutch Enlightenment, Baruch Spinoza (1632-1677), emerged as an inevitable choice.¹

We were aware of the challenges inherent in expecting our applicants -artists under 40s- for this open call, which had a relatively short application period, to interiorize the concept, and produce artworks aligned with it.

Having received a total of 1,020 applications, it is evident that the concept ignited a great deal of enthusiasm. Only 350 artworks progressed to the 2nd selection phase. All jury members then convened to finalize the artworks for the exhibition. They delved into the conceptual underpinnings of each piece, assessed their narrative prowess, and evaluated the coherence between the materials used and the content conveyed. The passion the selected concept had ignited in the 19 finalists became apparent when we reviewed their statements during a highly democratic final evaluation phase, grounded in a multitude of perspectives that subsequently permeated the entire exhibition.

Throughout the evaluation phase, our priority wasn’t to take into account the CVs and locations of these artists. We neither aimed to prioritize urban artists over rural ones, nor did we wish to be entangled up in rural sentimentality. We chose to review the artists’ CVs only after the final evaluation.

The selected artworks, encompassing mediums from painting to photography, performance to video-film, and

¹ The application period for artists was still ongoing when I began drafting this catalogue text, and made good progress on it. For this reason, I didn’t have sufficient time to create a new revised text that would incorporate comments about the selected artworks. As a result, we made the decision to provide remarks on the selected artists’ artworks in their profile pages in the catalogue.

3D expressions, highlight that the innovative, avant-garde, and alternative inclinations of the Contemporary Artists’ exhibitions remain vibrantly alive.

Allocating the theme of an exhibition call to one of the most radical figures in the history of philosophy had a dual purpose: first, to delve into Spinoza’s perspectives in relation to the chosen concept, and second, to reexamine the interplay between philosophy and art. This year’s Contemporary Artists Exhibition, which will enhance our comprehension of his philosophical insights beyond the confines of this text, is set to feature panels organized with accomplished thinkers like Cemal Bali Akal, Türker Armaner, Eylem Canaslan, Gaye Çankaya Eksen and Sinan Erk as side events to the exhibition. This occasion beckons both participating artists and art enthusiasts to embark on an exploration of Spinoza’s captivating realm, offering us opportunities to contemplate art through the philosophical lens.

When examining the relationship between philosophy and art, one of the initial queries that arises is how a form of thought transforms into an artistic expression. Was this the fundamental concern of Conceptual Art, which ushered in novel transformations in the Western world during the 1970s? Conceptual Art retained its conceptual nature, manifesting as textual production. It’s fitting to assert that today’s artistic inclinations grounded in philosophy, contemplation, and research all sustain their conceptual nature, prioritizing the visualization of textual source materials. Can it be argued that Spinoza’s philosophy could align with artistic expression? My sporadic readings of Spinoza suggest the opposite. According to him, if a flower is the mode of the material predicate, a poem about said flower is a mode of thought. For instance, the insights gleaned from curator Pontus Hulten’s (1924-2006) research titled “Vermeer and Spinoza” further solidify the interconnectedness between philosophy and art. Hulten draws a link between these two figures -one a painter, the other a philosopher- both of whom lived in 17th century Holland. He asserts that Vermeer’s (1632-1675) vibrant and fantastical pantheism in painting, as well as his concept of eternity, stemmed from rationalism. This rationalism culminated in Spinoza’s “mental God” love, and mathematical pantheism. Vermeer’s paintings do not overtly delve into the realm of good and evil, and his perspective

Neden Spinoza, Neden Conatus?

Düşüncesinin insanlar tarafından her daim sevilmediğini hiç unutmamak için, aykırı görüşlerinden dolayı bıçak saldırısına uğradığında yırtılmış paltosunu bir sembol olarak saklayan, parayı ya da diğer şeyleri yalnızca yaşamını ve sağlığını koruyacak kadar isteyen, zevklerimizden yalnız sağlığımızı koruyacak kadar yararlanmamızı öneren, eğitim için bir öğretmenin öğrencilerinden para almaması gerektiğini, aksine onlara para vermesi gerektiğine inandığından cebi her zaman delik deşik olan bir filozoftan bahsediyoruz.³

Yahudi bir aileden gelen Spinoza 17. yüzyılda topu topu 45 yıllık ömründe felsefe tarihinde büyük bir dönüşüme neden olmuştu. Şeyh Bedrettin'i, Mevlana'yı, Maimoniders'i, İbn-i Rüş'tü, İbn-i Sina'yı, Farabi'yi ve elbette Antik Yunan'ın düşünce modellerini biliyordu. Önerdiği Kozmik Tanrı anlayışının, (Tanrı ve dünyanın tek ve aynı gerçeklik olduğu) Hint felsefesindeki Upanişad'lara (MÖ 8. yüzyıla dayanan eski metinler) ve tasavvuf felsefesinin özü olan “vahdet-i vücud”u çağrıştırmasıyla İslam felsefesi için hiç de uzak bir isim değildi.⁴ En iyi yönetimin bireylerin düşünme özgürlüğüne tamamıyla saygı gösteren bir yönetim olduğunu akılcı bir biçimde önermekle tüm zamanlar için geçerli ve ihtiyaç duyulan bir model öneriyordu bizlere. Bunun için bütün inanç sistemlerini tek tek sorguluyordu. Dinlerin dikte ettiği insandan üstün bir tanrı fikri yerine insanla özdeş, somut bir tanrı fikrine yaklaşmıştı. Mümkün olan en iyi kamusal örgütlenmenin, herkese inanma, düşünme ve kendini ifade etme özgürlüğü tanıyan bir örgütlenme olduğunda ısrar ediyordu. Haklar artık her bir bireyin gücü ve tamahına göre değil, herkesin ortak kudreti ve iradesine göre belirlenmeliydi. Ve şöyle diyordu, sadece korkuya dayanmaması, bir rejimin kalıcı olması için elzemdir.⁵ Spinoza, herkesin bu birliği kavradığında mutluluk ve sevince erişebileceğine inanıyordu. “Etika”⁶ adlı çığır açıcı yapıtının asıl sorusu, “hayat nasıl yaşanmalıdır?” idi. İşte bu yüzden, yanıtlarını verirken dinsel dayatmalardan özgürleşmiş insana, Tanrı denince Doğa'nın

³ Saptamalar için bk. Steven Nadler, “Spinoza: Bir Yaşam”, (Çev. Anıl Duran-Murat Başekim), s. 17 ve 373, İletişim Yay., İstanbul, 2013 ve Gilles Deleuze “Spinoza: Pratik Felsefe, (Çev. Ulus Baker), Norgunk Yay., s. 12, İstanbul, 2005.

⁴ Türker Kılıç, “Yeni Bilim: Bağlantısallık, Yeni Kültür: Yaşamdaşlık”, s. 74, Ayrıntı Yay., İstanbul, 2023 ve Frederic Lenoir, “Spinoza Mucizesi”, (Çev. Aslı Sümer), s. 78, 79, Türkiye İş Bankası Kültür Yay., İstanbul, 2019.

⁵ Frederic Lenoir, “Spinoza Mucizesi”, (Çev. Aslı Sümer), s. 53, Türkiye İş Bankası Kültür Yay., İstanbul, 2019.

⁶ Spinoza, “Etika”, (Çev. Hilmi Ziya Ülken) s. 249, Dost Yay., Ankara, 2011.

ta kendisini anlaması gerektiğini şart koşuyordu. Ne var ki, başta ailesi olmak üzere mensup olduğu Yahudi cemaati tarafından görüşleri nedeniyle dışlanmasıyla, her radikal aydının başına geldiği gibi yanlış anlaşılacak bir çağdaştı. Dışlanmasına neden olan şey, bütün insanlığı kucaklayacak zamanlar ötesi bir demokrasi ve mutluluk çağrısı yapmasıydı. Çetin Balanuye'nin çözümlemesiyle, o kendi zamanının doğru kabullerini tek tek saptayıp bunları sorguluyor, bunların neden doğru olamayacağını gösteriyor ve doğru olmadıkları için de insanları mutlu ya da sevinçli kılmaya yaramayacaklarını ileri sürüyordu. Sonuç olarak, kendi önermelerinin hem doğru hem de sevinç kaynağı olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu. Spinoza basitçe iki şey öneriyordu: “Sevinçli olmak” ile “Sevinçte kalmak”. Birincisinin geçici olması nedeniyle, kurtuluşumuz zor olan ikincisindeydi.⁷ Peki, kaos ve krizle geçen yaşadığımız şu süreçte, sevinçte kalmayı kaçımız başarabiliyor? İşte Conatus tam da bu sevinçte kalma durumuyla ilgili. Kendimize yarayana yaklaşma yaramayandan uzaklaşma edimi olan Conatus,⁸ insanın kendine yarayana yaklaştığı bir eylem biçimi olarak sanatı da içeriyor.

Conatus “Sofi'nin Dünyası”nda Alberto ve Sofi arasındaki diyaloglarda da karşımıza çıkıyor. Muhabbetleri düşünce özgürlüğü ve dinde hoşgörü tartışmalarına evrilirken, Alberto Sofi'ye, kendi kendini tüm bir doğa yaşamının yalnızca küçük bir parçası gibi farz etmesini öğütler. Gerçekten bunu başarabildiğimizde, yani tüm doğayı ve evreni tek bir bakışta algılayabildiğimizde özgür olabiliriz der ve Pavlus'un Areopagos tepesinde Atinalılara yaptığı konuşmayı hatırlatır: Onda yaşar, Onda hareket eder ve Onda var oluruz. Yani tüm doğayı ve var olan her şeyin tüm koşulunu bir ve tek bir töze (kaynak) indirger. Oradan da doğa yasalarının olup biten her şeyin içsel nedeni olduğu sonucuna ulaşırlar. “Örneğin politik birtakım koşullar sonucu kişisel gelişmelerimiz engellenebilir. Bir şekilde dış bir güç bizi geliştirmekten alıkoyar. Ancak içimizde var olan olanakları “özgürce” geliştirebildiğimiz sürece özgür bir insan olarak yaşayabiliriz. Bu noktadan hareketle Spinoza, sınırsız bir özgürlükle hareket edebilen tek bir varlığın büyük harfle yazacağımız o bütüncül DOĞA olduğunu söyler. İşte doğayı sezgisel bir şekilde bütüncül olarak kavradığımızda, her şeyin bir ve tek bir bütün halinde olduğunu algıladığımızda yüce mutluluğa ve huzura giden

⁷ Bk. Çetin Balanuye, “Spinoza'nın Sevinci Nereden Geliyor?”, s. 9-20 arası, Ayrıntı Yay., İstanbul, 2023.

⁸ Çetin Balanuye, a.g.e., s. 58.

on humanity remains that of a neutral observer, much like Spinoza, who disregarded moral values, and abstained from depicting conflicts in his choice of motifs.² In other words, what Spinoza achieves in philosophy is paralleled by Vermeer in his painting.

Why Spinoza, Why Conatus?

He is a philosopher who kept his torn trousers as a symbol of the knife attack he endured due to his subversive opinions to serve as a reminder that his thoughts were not always welcomed by people. He wished only for money or resources to ensure his survival and well-being. He advised indulging in pleasures as long as they didn't harm one's health. He believed that teachers should not receive payment for education; instead, they should pay their students. For that, he consistently found himself financially strained.³

Born into a Jewish family, Spinoza instigated a notable transformation in the history of philosophy during his relatively short 45-year lifespan in the 17th century. He was familiar with figures like Sheikh Bedreddin, Rumi, Maimonides, Avempace, Avicenna, Al-Farabi, and, of course, the models of Ancient Greek thought. His conception of a Cosmic God (where God and the World are regarded as a single reality) bore resemblance to the concepts found in the Hindu Upanishads (ancient texts dating back to the 8th century B.C.) and the notion of “the unity of being” in Sufi philosophy. As such, he was not far removed from Islamic philosophy.⁴

He proposed a governance model that remains relevant and much needed at all times, advocating governance that fully respects individual freedom of thought, using rational examples. He challenged all systems of faith with this goal in mind. He leaned towards a concrete idea of God that's identical to humans, rather than the transcendent God preached by religions. He emphasized that the best possible

² For a detailed reading, see. Pontus Hulten, “Vermeer ve Spinza”, (Translated by İnci Uysal), Norgunk Editorial., İstanbul, 2012.

³ For these statements, see. Nadler, “Spinoza: Bir Yaşam”, (Translated by Anıl Duran-Murat Başekim), p. 17 and 373, İletişim Editorial., İstanbul, 2013 and Gilles Deleuze “Spinoza: Pratik Felsefe, (Translated by Ulus Baker), Norgunk Editorial., p. 12, İstanbul, 2005.

⁴ Türker Kılıç, “Yeni Bilim: Bağlantısallık, Yeni Kültür: Yaşamdaşlık”, p. 74, Ayrıntı Editorial., İstanbul, 2023 and Frederic Lenoir, “Spinoza Mucizesi”, (Translated by Aslı Sümer), pp. 78, 79, Türkiye İş Bankası Kültür Editorial., İstanbul, 2019.

public organization would grant everyone freedom of belief, thought, and self-expression, and that rights should be determined based on the collective strength and will of all, rather than on the strength and ambition of individual constituents. Additionally, he argued that regimes should not be solely operated based on fear.⁵

Spinoza believed that anyone could achieve happiness and joy once they grasped this unity. The central question explored in the monumental book, “Ethics”⁶ was “how to lead one's life?”. In answering this question, he urged individuals emancipated from religious dogma to perceive God as nature itself. Nevertheless, he was misunderstood in his time, much like other radical intellectuals, and was excommunicated from Jewish society, beginning with his own family. He was ostracized due to his advocacy for a timeless conception of happiness and democracy that encompassed all of humanity.

As stated by Çetin Balanuye; he meticulously specified, questioned and refuted every established truth of his era, asserting their irrelevance in contributing to people's happiness or joy. Consequently, he aimed to demonstrate that his own premises were both accurate and joy-inducing. Spinoza encapsulated his philosophy in two simple statements: “to be joyful” and “to remain joyful”. As the first is transient, our salvation hinges on the second.⁷ But how can we sustain joy in today's chaotic and crisis-ridden times? The concept of Conatus addresses the state of enduring joyful. Conatus, an endeavor to approach what benefits us, and steer clear of what doesn't,⁸ also encompasses art as an activity through which humans approach what is beneficial for them.

We encounter Conatus in “Sophie's World”, through the dialogues between Alberto and Sophie. As they delve into discussions about freedom of thought and religious tolerance, Alberto urges Sophie to perceive herself as a small part of the entire life within nature. He asserts that true

⁵ Frederic Lenoir, “Spinoza Mucizesi”, (Translated by Aslı Sümer), p. 53, Türkiye İş Bankası Kültür Editorial., İstanbul, 2019.

⁶ Spinoza, “Etika”, (Translated by Hilmi Ziya Ülken) p. 249, Dost Editorial., Ankara, 2011.

⁷ See Çetin Balanuye, “Spinoza'nın Sevinci Nereden Geliyor?”, pp. 9-20 arası, Ayrıntı Editorial, İstanbul, 2023.

⁸ Çetin Balanuye, a.g.e., s. 58.

yolu bulabiliriz. Başka bir deyişle her şeyi sonsuzluğun bakış açısından görmüş oluruz.⁹

Bu türden bir önermeyle Spinoza'nın bizi hayata tutunmaya çağırması günümüz perspektifinden bakıldığında yeni bir şey gibi gözükmeyebilir ancak teoloji, demokrasi ve laiklik tartışmalarının zirve yaptığı 17. yüzyılın koşullarında, zamanının tüm doğrularına kuşkuyla bakıp onları yapı söküme uğratması, onu kendi zamanının anormali, bugünkü zamanın normal ve çağdaşı yapıyor. Bu anlamda Spinoza, Giorgio Agamben'in çağdaşlık tanımlamasında kullandığı off-cell bir filozoftur. (off-cell: gözlerimizi kapattığımızda gördüğümüz karanlık). Spinoza karanlıkta yürümeyi, karanlığa rağmen yol almayı göze alan kişidir. Şöyle diyor Agamben: “Çağın taleplerine de uymayan ve bu yüzden, bu anlamda, güncel olmayan kişi, gerçekte kendi zamanına ait ve çağdaştır, fakat bilhassa bu nedenle, bilhassa bu itibarsızlık ve bu anakronizm aracılığıyla, kendi zamanını görme ve kavrama konusunda başkalarından çok daha yeteneklidir.”¹⁰

Spinoza'nın dünya görüşü tüm insanlığın evrensel bir mutlulukta buluşacağı inancına yaslanıyordu. Ona göre, gerçek saadetin hazzına ulaşan, kendisini başkalarından üstün hissetmez ve üstünlüğünü ilahi bir seçilmişlik iddiasına dayandırmaz.¹¹ Gilles Deleuze'a göre bu Conatus'tur. Conatus kudrettir. Deleuze, Conatus'u gündelik hayatımıza bu yüzden adapte etmemiz gerektiğini önerir. Varoluşa geçmek için değil, varoluşu koruma ve olumlamak için bir eğilim. Bu nedenle Conatus, duygulanma yeteneğimizi koruma, azami ölçüde aşma eğilimi ve bir arzudur. Duygulanışlar “affectio” ve duygular “affectus” ile ilgilidir, imgeler ve tutkuları içerir.¹² O halde, sanatı sevmek ve sanat yapmak neden bir kudret olmasın? Sınırsız sevinci getiren, hem zihinsel hem de sezgisel bir bilinçlenmeyle ulaşılabilecek bir kudret. Sanat, duygulanışlar, imgeler ve tutkular değilse, nedir? Çıkış yolumuz Conatus'tadır.

Spinoza'nın “Etika”sının üçüncü kitabında etraflıca yer verdiği bu kavram daha birçok olguya işaret ediyor. Spinoza,

⁹ Bk. Jostein Gaarder, “Sofi'nin Dünyası” (Çev. Gülay Kutal), s. 280-289 arası, Pan Yayıncılık, İstanbul, 1995.

¹⁰ Giorgio Agamben “Çağdaş Nedir?” (Çev. Suna Kılıç), Çağdaş Sanat Nedir?, (Editörler: Ali Artun, Nursu Örgü), İletişim Yay., 2013.

¹¹ Frederic Lenoir, a.g.e., s. 30.

¹² Daha detaylı okuma için bak: Gilles Deleuze “Spinoza: Pratik Felsefe, (Çev. Ulus Baker), Norgunk Yay., İstanbul, 2005, sayfa 76-83 arası.

sevinci daha eksik bir halden daha eksiksiz bir hale geçiş, kederi ise bir eksilme olarak gördüğüne göre, sanat bu eksiksiz hale geçişin başka bir somut örneğidir. Eylem etkin sevinçler ürettiğine göre sanat bu eylemin ta kendisidir. Bu eylem insanı özgürleştirir. “Bilim ve sanatları geliştirmek için en önemli şey bu özgürlüktür, çünkü ancak yargıları özgür ve tarafsız olanlar bu alanlarda başarı elde edebilirler.”¹³ Sanatı bir özgürlük alanı olarak farz ettiğimizde, Spinoza'nın “Etika”sında söylediği şu önermeyle karşılaşırız: “Özgür insan en az ölümü düşünür, bilgeliği yaşam üzerine derin-düşünmeden gelir, ölüm üzerine değil”.¹⁴ Sanatçı da hayata sanat ile tutunur ve ölümlülüğü ötelir.

Kendini korumak, varoluşu sürdürmek ve güçlendirmek gibi, insanı işlevselliğe sevk eden edimlerle kökensel bir bağlılık içerisinde olan Conatus, bireyin en iyi şekilde var olmak ve hayatta kalmak için gösterdiği ısrar ve çabanın yanı sıra bir tür kendini gerçekleştirme etiğini de kapsıyor. Conatus, insanın tüm dürtülerini, eğilimlerini ve duygusal yaşantısını belirleyen bir ilke olup, özgürlük ve mutluluk için vazgeçilmedir. Bizlere “Dalga geçmemeli, ağılayıp sızlamamalı, nefret etmemeli ama anlamalıyız” der Spinoza. Ona göre varlıklar yaratıcılıkları ölçüsünde hayatta kalabilirler. Var olma çabası ne kadar güçlüyse, hayatta kalmaya yönelik arzu da o denli güçlüdür. İşte Conatus, bütün bu çabaların özünü oluşturan bir kavram olarak, herhangi bir işi yapmak için ortaya konan gayrete, zorluğa, sürekli çalışmaya ve yaratma arzusuna vurgu yapıyor. Zihinsel özerkliği ve sonsuzca bir akışı kapsıyor. İnişler ve çıkışlarla dolu hayatımızda, Conatus varlığını dış etkenlere karşı koruyan bir kalkan ve onuz olamayacağımız bir umut olarak beliriyor.

Spinoza, bütün insanlığın duyması gereken çığlığı atıyordu: Bir nefreti, ıstırabı ya da korkuyu, sırf muhakeme ederek değil bir sevgi, sevinç ve umut yeşerterek ortadan kaldırebilirsiniz.¹⁵ Akbank 41. Günümüz Sanatçıları Ödülü Sergisi bu umuda yönelik bir hamle olarak okunmalı.

Ferhat Özgür

¹³ Steven Nadler, “Spinoza: Bir Yaşam”, (Çev. Anıl Duran-Murat Başekim), s. 403, İletişim Yay., İstanbul, 2013)

¹⁴ “Etika”, s. 249.

¹⁵ Frederic Lenoir, a.g.e., s. 99.

freedom can be attained when we achieve this perspective, – essentially when we comprehend nature in its entirety and grasp universe in a single glance. In doing so, he draws a parallel to the speech of the Apostle Paul, delivered to the Athenians on Arapahos hill: For in him we live and move and have our being. In essence, Alberto simplifies nature, all that exists, and the conditions of existence into a singular substance (source). From this simplification, he deduces that the laws of nature serve as the internal cause of everything that exists. For instance, specific political conditions might hinder personal development, and external forces could impede our progress. Nonetheless, we can still live as free humans, as long as we can “freely” cultivate the inherent opportunities within us. Building upon this concept, Spinoza posits that the sole entity capable of unrestricted freedom of action is NATURE as a whole, emphasized in capital letters. It's only by intuitively comprehending nature as a unified entity, by recognizing the oneness of everything, that we can find the pathway to ultimate happiness and serenity. In other words, we can view everything from the perspective of eternity.⁹

Spinoza's call to embrace life, drawing on the aforementioned premise, may not appear as a groundbreaking approach in the present day. However, his audacious act of scrutinizing and dismantling all the established truths prevalent in the 17th century, an era replete with debates centered around theology, democracy and laicity, positioned Spinoza as an outlier of his time, and a contemporary of ours. In this regard, Spinoza embodies the concept of an “off-cell philosopher” as Giorgio Agamben defines it in his concept of contemporaneity (off-cell: the obscurity that ensues when we close our eyes). Spinoza embodies the individual who ventures forth in the obscurity, persistently advancing despite it. “Those who are truly contemporary, who truly belong to their time, are those who neither perfectly coincide with it nor adjust themselves to its demands. They are thus in this sense irrelevant [inattuale]. But precisely because of this condition, precisely through this disconnection and this anachronism, they are more capable than others of perceiving and grasping their own time.”¹⁰

⁹ See Jostein Gaarder, “Sofi'nin Dünyası” (Translated by Gülay Kutal), pp. 280-289, Pan Editorial, İstanbul, 1995.

¹⁰ Giorgio Agamben “Çağdaş Nedir?” (Translated by Suna Kılıç), Çağdaş Sanat Nedir?, (Eds. Ali Artun, Nursu Örgü), İletişim Editorial., 2013.

Spinoza's worldwide was built upon the belief that all humanity would unite in a state of eternal happiness. According to him, a person who attains the pleasure of genuine happiness doesn't perceive themselves as superior to others, and recognize their superiority as stemming from divine selection.¹¹ Gilles Deleuze underscores that this, in itself, embodies Conatus.

Conatus signifies strength. That's why Deleuze encourages us to integrate Conatus into our daily lives. It represents a propensity not merely to exist, but to uphold and affirm existence. Conatus is the inclination to preserve and enhance our capacity to be affected to the fullest, and it's a form of desire. Affections relate to “affectio”, while affects correspond to “affectus”. They encompass images and passions.¹² Then, why wouldn't it be a strength to love and engage in art? This strength brings boundless joy, and it can only be attained through an elevation of both mental and intuitive awareness. What is art, if not a convergence of affections, images and passions? Our path forward is in embracing Conatus.

This concept, extensively explored in the 3rd book of Spinoza's “Ethics”, has implications that extend to numerous other phenomena. Spinoza delineates joy as the transition from a state of deficiency to state of greater fulfillment, while sorrow is seen as a diminishment. Consequently, art serves as a tangible illustration of a transition to a heightened state of completion. Given that actions result in tangible states of joy, art can be interpreted as precisely this kind of action. This very act emancipates us individuals. Freedom is the most crucial element to advance sciences and arts. Only those possessing unfettered and impartial judgments can excel in these fields.¹³ When we perceive art as a realm of freedom, we come across the following assertion in Spinoza's “Ethics”: “A free man thinks of nothing less than of death, and his wisdom is a meditation on life, not on death” (E4P67).¹⁴ In a similar vein, an artist clings to life, and defers mortality.

¹¹ Frederic Lenoir, p. 30.

¹² For a more detailed analysis, see. Gilles Deleuze “Spinoza: Pratik Felsefe, (Translated by Ulus Baker), Norgunk Editorial., İstanbul, 2005, pp. 76-83.

¹³ Steven Nadler, “Spinoza: Bir Yaşam”, (Translated by Anıl Duran-Murat Başekim), p. 403, İletişim Editorial., İstanbul, 2013)

¹⁴ “Etika”, p. 249.

Originally related to self-preservation, persisting, and strengthening of one's existence, as well as actions that direct us towards functionality, Conatus indicates one's persistence and effort to exist and survive in the best way possible, along with an ethics of self-realization. Conatus is a principle that governs one's drives, inclinations, and emotional life, requiring one to relinquish certain behaviors to achieve freedom and happiness. "I have striven not to laugh at human actions, not to weep at them, nor to hate them, but to understand them", said Spinoza in "Tractatus Politicus" (1677). According to him, beings can thrive to the extent of their creativity. The more a being strives for existence, the stronger its desire to survive. Conatus is thus a concept which lies at the heart of all these endeavors, highlighting the effort put into fulfilling any action, as well as rigor, constant work, and creativity. It encompasses mental autonomy and an eternal flow. Conatus is a shield protecting our existence from external impacts throughout the ups and downs of our lives; it appears as the hope without which we cannot survive.

Spinoza delivered a proclamation that resonates with all the humanity: The eradication of hate, pain, or fear is achievable solely through the cultivation of love, joy, and hope, and not solely through contemplation.¹⁵ The Akbank 41st Contemporary Artists' Awards Exhibition should be perceived as an endeavor aligned with this aspiration.

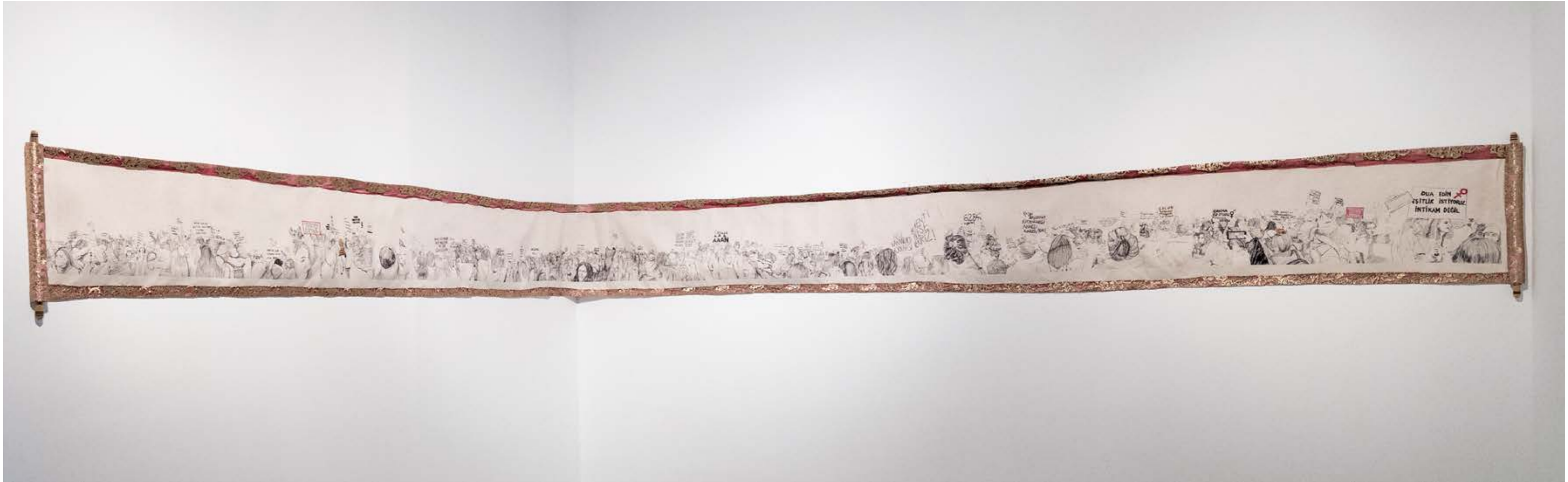
Ferhat Özgür

---

¹⁵ Frederic Lenoir, p. 99.

DUA EDIN
ZSITLIK ISTYFORUZ
INTIKAM DECAL

AAAN

Nazif Can Akçalı

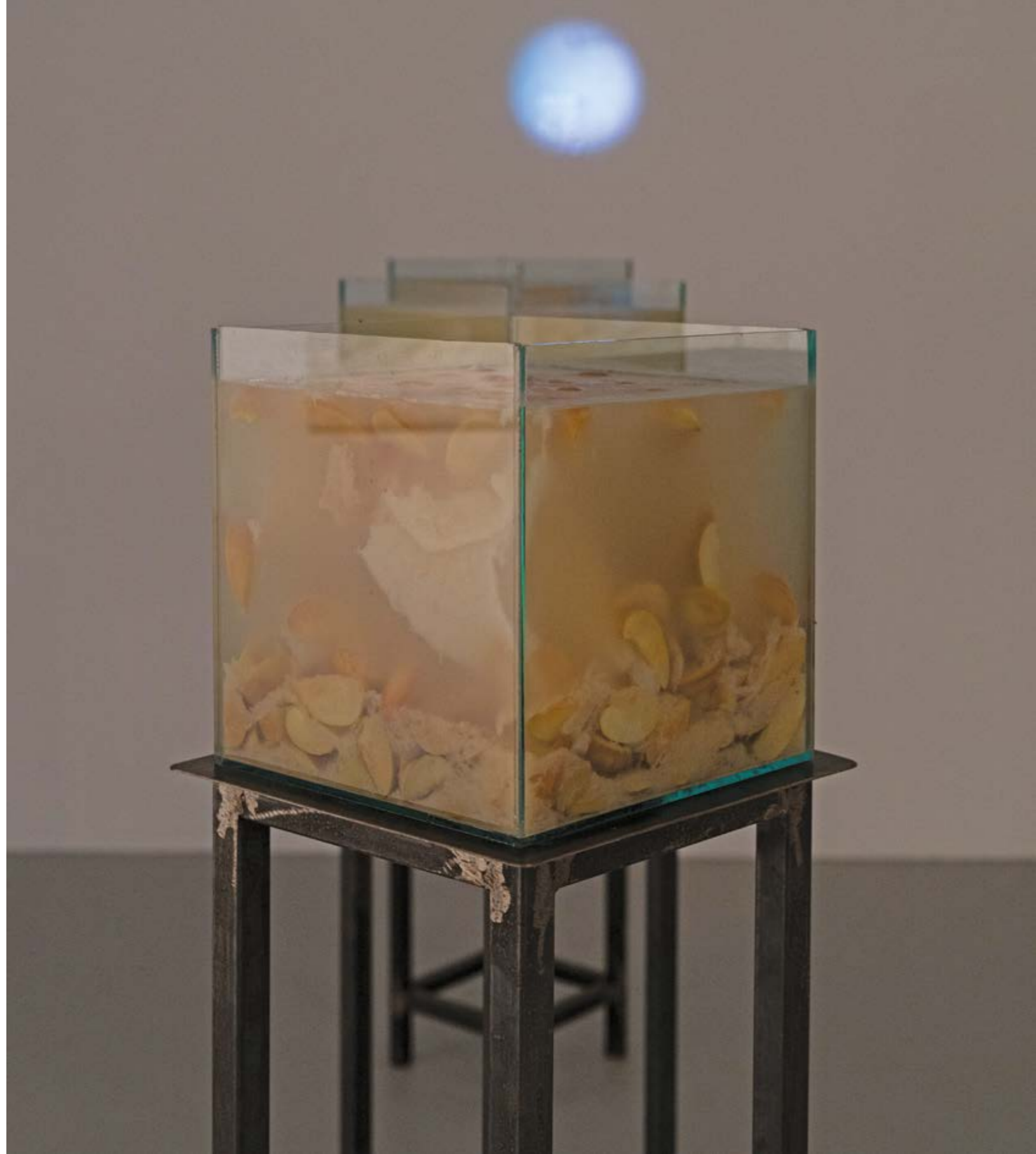
1996, Manisa
Sabancı Üniversitesi Görsel Sanatlar ve Görsel İletişim Tasarımı Programı
Sabancı University Visual Arts and Visual Communication Design Program

Sirke, enerji üretim mekanizması olan fermantasyonun sonucudur. Bu fermantasyon sürecinde, asetik asit bakterileri bir araya gelerek dış etkenlere karşı onları koruyan ve daha çok enerji üretmelerini sağlayan biyofilm yani sirke anasını oluşturur. Endosimbiyotik evrim teorisine göre, tek hücreli bakteriler daha fazla enerji üretip var oluşu sürdürmek için bir araya gelip çok hücreli canlıları oluştururlar. Bu enstalasyon, sirke anasının hayatta kalma çabasını gösteren somut bir örnektir.

Vinegar is created through fermentation, which is its energy production mechanism. In the process of fermentation, acetic acid bacteria gather and create a biofilm, known as the vinegar mother. This biofilm serves as protection against external elements and facilitates increased energy protection. Following endosymbiotic evolution theory, unicellular bacteria join forces to enhance energy production and sustain themselves, culminating in multicellular organisms. This installation provides a tangible illustration, spotlighting the vinegar mother's endeavor to survive.

Mycoderma Aceti | Mycoderma Aceti, 2023
3 parçadan oluşan enstalasyon | Installation consisting of 3 parts
Sirke anası, elma, su, cam, metal ve video projeksiyon |
Mother of vinegar, apple, water, glass, metal, videoprojection
160 x 30 x 30 cm

Melike Şevval Akın

1999, Manisa
Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Canlandırma Filmi Tasarımı ve Yönetimi
Dokuz Eylül University Faculty of Fine Arts, Animation Film Design and Direction

Huzur içerisinde doğanın içinde oturan kimliksiz bir karakter, kayıp yusufçuğunun peşinden şehre gider. Gördükleriyle kendini oluşturur ve aynı zamanda da yok eder. Şehrin büyüyle amacını bile unutan karakter, merdivenlere geldiğinde kameraya bakar. Tüm yaşananlar kamera için var olmuştur. Aynı hayatımızdaki gözler gibi. Her şey bir yıkım ve yapım içerisinde. Kendini yıkmadan, parçalamadan asla öze bakamazsın. Ama ne kadar yıkarsan yık her deneyimin minik armağanları daima sende kalır.

A character, lacking identity and residing tranquilly amidst nature, ventures into to the city in pursuit of a lost dragonfly. Their encounters both construct and dismantle their sense of self. This character becomes entangled in the allure of the city, eventually turning towards the camera upon reaching a flight of stairs. Everything they have undergone becomes a spectacle for the camera, analogous to the watchful eyes observing us throughout our lives. The perpetual cycle of destruction and creation prevails. Gazing into the essence requires the dissolution of one's self and the act of rending oneself apart. Nevertheless, the more one disassembles, fragments of each experience remain as cherished tokens.

"DEV'RİNİM" | DEV'RİNİM, 2023
Animasyon | Animation, 2'31"
1920 x 1080 px

Cemil Arslan

1989, Ankara
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü
Van Yüzüncü Yıl University Fine Arts Faculty, Department of Painting

Sıradan bir doğum ânını anlatan bu bebek portresi, aslında Spinoza'nın felsefesinde ortaya çıkan derin düşünceleri hatırlatıyor. Bebek, doğası gereği herhangi bir felsefi öğretiyi anlamasa da, onun içinde var olan güç ve enerji, onun dünyayı keşfetme ve kendini gerçekleştirme isteğiyle birleştiğinde, derin bir anlam taşır. Bu bebek, doğal olarak hayata sarılmak ve varlığını sürdürmek için içindeki Conatus güdüsünü hissediyor.

This portrait of a baby, depicting an everyday birth scene, is remarkably evocative of profound contemplations found in Spinoza's philosophy. While the baby may not inherently grasp philosophical concepts, the inherent vigor and vitality within them, coupled with their innate drive to explore the world uncover their potential, holds a profound significance. Within this baby naturally resides the Conatus, the instinctive impulse to cling to life and thrive.

Gülme, ağlama, öfkelenme, sadece anla... Spinoza "Siz benim ağladığıma bakmayın!" |
Don't laugh, don't cry, don't get angry, just understand... Spinoza "Don't look at me crying!", 2023
Tuval üzerine yağlı boya | Oil on canvas
90 x 120 cm

Şener Yılmaz Aslan

1986, Darende

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Fotoğraf Bölümü

Marmara University Fine Arts Faculty, Department of Photography

Türkiye'ye ne zaman döneceğimi bilmeden taşındığım Marsilya'da finansal problemler nedeniyle birçok kez yaşadığım evi değiştirmek durumunda kaldım. Bu zorunlu yer değiştirmelerin ardından bir sanat derneğinin yardımı ile Saint-Barthélemy kilisesine ait bir evde farklı ülkelerden gelen diğer sanatçılarla yaşamaya başladım. Claude Monet sokağında bulunan bu eski eve ilk girdiğimde dakikalarca içeriye süzülen gün batımı ışığını seyrettim. Bu ışık beni yıllarca yaşadığım İstanbul Kadıköy'de bulunan evimdeki hatıralarıma götürdü ve ilk kez bulunduğum eve ve şehre ait hissetmemi sağladı. Bu kocaman eski evin her köşesinden yavaşça süzülen ışığı günlerce takip ettim. Akşamüstleri çok kısa süreliğine evi ziyaret eden bu geçici ışığı yakalamak için bazen alelacele eve koşturdum, bazen de saatlerce ışığın eve gireceği anı bekledim. Şimdilerde ise geçici olarak yerleştiğim bu evden, muhtemelen yine geçici olarak yerleşeceğim başka bir eve doğru yolculuk hazırlığındayım. Kendi göç deneyimlerim sonucu yaşadığım bu zorluklar sanatsal üretimime engel olamadığı gibi üretimin asıl güdüsü haline geldi. Bir sanatçı olarak üretmeye devam etme çabam ve arzusunun, Spinoza'nın Conatus kavramıyla ilişkili olarak "varlıklar yaratıcılıkları ölçüsünde hayatta kalabilirler" düşüncesiyle örtüştüğünü fark ettim.

Due to financial strains, I had to change my residence multiple times in Marseilles, where I relocated without a concrete plan to return to Turkey. Amid these forced transitions, I began residing in a dwelling owned by Saint-Barthélemy Church, alongside fellow artists through the support of an artist's association. Upon setting foot in this old house on Claude Monet Street, the first thing I did was to observe the sunset light streaming in for minutes. This light evoked memories from my home in Istanbul's Kadıköy, where I had lived for years. For the first time, I sensed a connection to both the house and the city. Over subsequent days, I observed the gentle play of light as it filtered in from every nook of this grand, aged dwelling. There were instances when I hurried into the house to capture this transient light, which graced the premises briefly during early evenings. On other occasions, I patiently awaited the light's gradual entrance, sometimes for hours. Presently, I am making preparations to depart from this temporary abode and transition to another dwelling where I will likely temporarily reside. Surprisingly, the challenges tied to my immigration journey not only failed to impede my artistic output but actually emerged as its driving force. I came to realize that this pursuit and desire to persistently create, as an artist, aligns with the notion that "beings can endure to the extent of their creativity", a concept closely linked to the idea of Conatus.

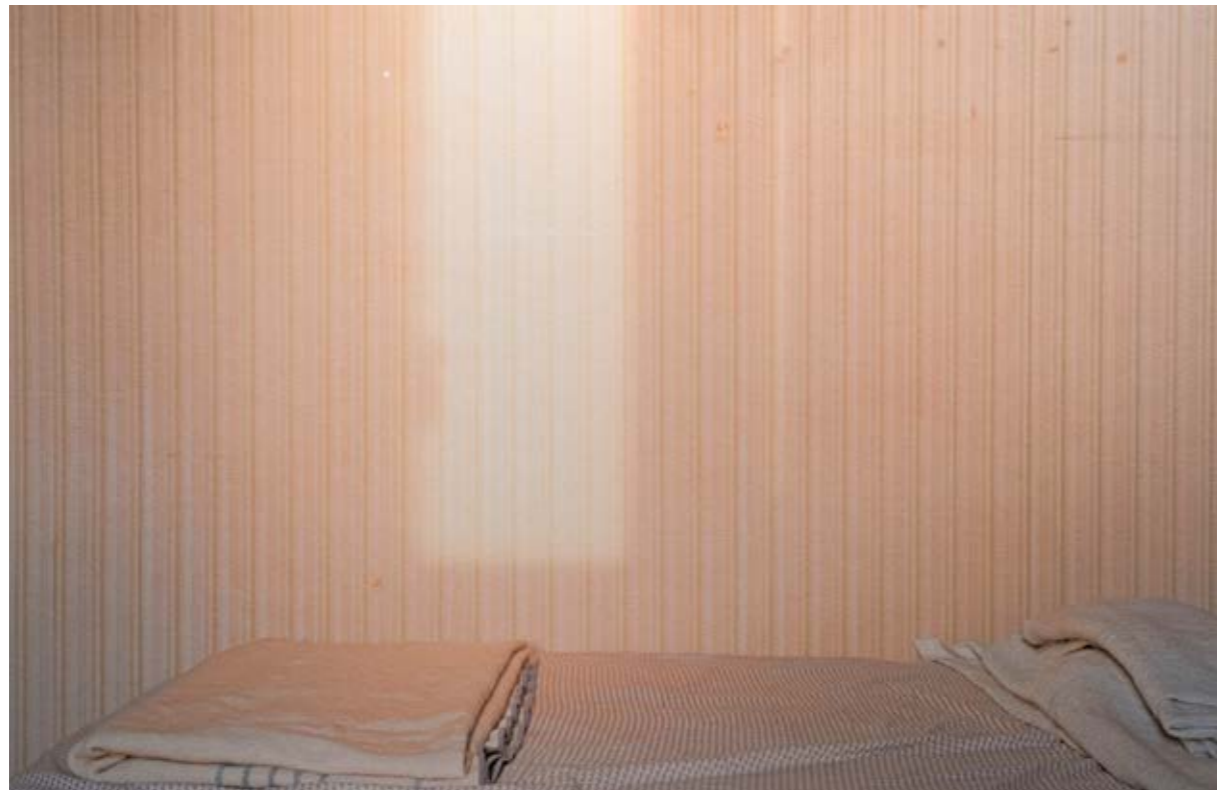
Temporary Peace in My Temporary House, Marseille, 2022

1 adet 60 x 90 cm diasec baskı | 1 pieces 60 x 90 cm diasec print

8 adet 65 x 45 cm fine art fotoğraf baskı | 8 pieces 65 x 45 cm fine art photo printing

2 adet 45 x 45 cm fine art fotoğraf baskı | 2 pieces 45 x 45 cm fine art photo printing

Mustafa Yasin Aydoğan

1990, Ankara
Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Resim Ana Sanat Dalı
Hacettepe University Faculty of Fine Arts Institute, Department of Painting

“İlk Çivi-1941” adlı çalışma Hasanoğlan Köy Enstitüsü amfityatrosunda gerçekleştirilmiş bir düzenlemedir. Mekanda bulunan “Enstitüye atılan ilk çivi” fotoğrafından ilham alınarak hayata geçirilmiştir. Düzenleme, izleyiciyi ilk çivinin çakıldığı ana götüren tarihi bir yolculuktur. Mekânla etkileşime girerek, geçmişin ruhu ve atmosferini tekrar canlandırmayı hedeflemektedir. Böylelikle izleyicilere tarihle derin bir bağ kurma fırsatı vermeyi amaçlamaktadır.

The artwork titled “The First Nail-1941” stands as an installation within the amphitheater of Hasanoğlan Village Institute. Its inception was sparked by a photography capturing the placement of the “first nail” within the institute’s structure. The installation embarks on a historical voyage back to the moment that inaugural nail was affixed to the building’s wall. Its objective is to engage with the surrounding space and conjure the essence and ambiance of days gone by. In achieving this, it seeks to afford the audience the opportunity to forge a profound connection with history.

İlk Çivi, 1941 | First Nail, 1941, 2022
Çekiç, mekanik aksam (Hasanoğlan Köy Enstitüsü Amfi Tiyatrosu) |
Hammer, mechanical parts (Hasanoğlan Village Institute Amphitheater)
70 x 50 cm

Nur Bardakçı

1988, Konya
Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Plastik Sanatlar Bölümü
Yeditepe University Institute of Social Sciences, Department of Fine Arts

Video, otoparkta çalışan bir bekçinin adil yaşam mücadelesine odaklanır. Yalnızlık ve diyalog anları, varoluşun gelgitlerini, kendini koruma ve tatmin arayışını temsil etmek amacıyla yan yana getirilmiştir. Video bu anlamda, vasıfsız pozisyonlarda istihdam edilen, sosyoekonomik sistem içerisinde zorluklarla ve eşitsizliklerle karşılaşan bireylerin yaşamını güvence altına almak ve konumlarının sınırlarını aşmak için gösterdikleri çabayı ya da Conatus'u vurgular. Otopark, eşitsizliğin simgesel görünümüdür.

The video focuses on the endeavor of a watchman working in a parking lot to attain a just and equitable life. It contrasts instances of solitude and moments of conversation, aiming to portray the ebbs and flows of existence, as well as accentuates the pursuit of self-preservation and personal contentment. Consequently, the video accentuates the striving, or Conatus, of individuals holding unskilled roles, navigating socio-economic challenges and disparities while striving to safeguard their livelihoods and transcend the confines of their positions. The parking lot serves as a symbolic manifestation of inequality.

Conatus Açığa Çıktı: Gün Işığında Filtresiz Bir Bakış |
Conatus Revealed: A Filterless Gaze in the Daylight, 2022
Video enstalasyon | Video installation
Türkçe (İngilizce altyazı) | Turkish language (English subtitles)
10'53"

Uğur Bişirici

1992, Karaman
Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Resim Ana Sanat Dalı
Marmara University Institute of Fine Arts, Department of Painting

Farklı boyutlarda ve tekniklerde uygulanmış fotoğraf ve ayna üzerine boya müdahalelerinden oluşan mekana özgü bu yerleştirmede, ayna ve ağaç figürleri insan ve doğa arasındaki bağ ve canlılığa işaret etmektedir. Aynaların galeri mekanında farklı yerlere yerleştirilmesi, izleyicilerin de kendilerini farklı açılardan görmelerini sağlıyor. İzleyicilerin "Conatus"larını fark etmelerini sağlamasıyla yerleştirme, hem estetik hem de felsefe arasındaki ilişkileri sorgulamaktadır.

In this site-specific installation, various painting interventions of different sizes and techniques are applied to photographs and mirrors. The tree and mirror figures symbolize the interconnection between humans and nature, as well as vitality. Mirrors positioned at different locations within the gallery space offer the audience the opportunity to view themselves from various angles. The installation not only prompts the audience to recognize their "Conatus", but also explores the nexus between aesthetics and philosophy.

"Ayna Ayna Söyle Bana: Conatus'un Sorgulanması" |
"Mirror Mirror Tell Me: Interrogating Conatus", 2023
Ayna üzerine UV baskı | Mirror, UV printing
Mekana özgü düzenleme | Site-specific

Duvarın Arkası, Ağacın Aynası | Behind the Wall, Mirror of the Tree, 2023
Mekana özgü düzenleme | Site-specific

Ahmet Dünder

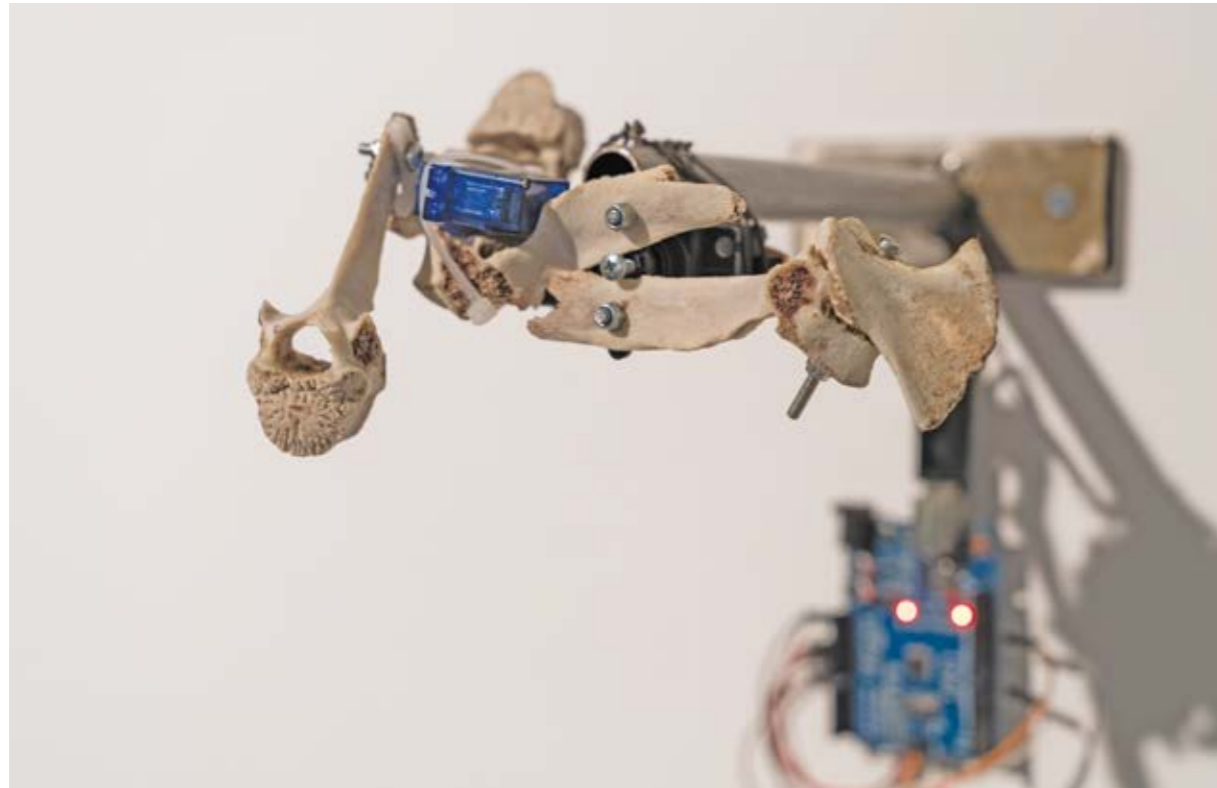
1999, Eskişehir
Boğaziçi Üniversitesi Yönetim Bilimleri Fakültesi, Uluslararası Ticaret
Boğaziçi University Faculty of Management, International Trade

Malzeme ve hareket durumları sebebiyle canlı olup olmadığı belli olmayan eşikteki varlıklar kaosu çağrıştırarak yaşamın belirsizliğini gösterir. Belirsizlik, yaşamda bir adım öteye gitmemizi engelleyebilirken yaratıcı ve çeşitli var kalma çabalarımızı da öne çıkararak "Conatus"u görünür kılabılır. Var olma çabamızın getirdiği çeşitli dikotomilerin farklı okumalarını sunan "Liminal", izleyicisine kendi arzu ve özgürlüklerinin yanı sıra belirsizliği ve yarattığı kaosun nedenlerini sorgulatır.

Entities situated on the verge of existence, owing to their material composition and motion, conjure chaos and symbolize life's uncertainty. Uncertainty can hinder our progress while also highlighting our diverse and inventive attempts to persevere, thereby unveiling our "Conatus". "Liminal" which offers diverse interpretations of dichotomies stemming from our struggle to survive prompts the audience to ponder not only their desires and freedoms but also the uncertainty and disorder that accompanies it.

Liminal | Liminal, 2023
Demir iskelet, cam, bakteri ve mayanın simbiyotik kültürü, kemik, servo motor ve kodlama |
Metal structure, glass, symbiotic culture of bacteria and yeast, bone, servo motor and coding
100 x 35 x 20 cm

Hüseyin Güler

1986, Çorum

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Fotoğraf Bölümü

Mimar Sinan Fine Arts University Faculty of Fine Arts, Department of Photography

Halk arasında “Yasak Bölge” olarak adlandırılan “Muhafaza Ormanı” Terkos Gölü ile Karadeniz arasında kalan yaklaşık 25 km uzunluğunda ormanlık bir alandır. Bu alan, 1962 yılında çıkarılan bir kanun ile devlet koruması altına alınmıştır. Ekolojik çeşitliliği yüksek ve dünyanın en önemli ağaçlandırma projelerinden birinin yapıldığı bölge, İstanbul’un en iyi korunan yeşil alanıdır. Bölge aslında bir çöl bölgesidir ve Karadeniz’den esen rüzgarlar çöl toprağını Terkos’a taşıdığı için kentin temiz su kaynağı yok olma tehlikesi karşı karşıyadır. Bu sebeple bölge kanun ile koruma altına alınmış ve ağaçlandırılmıştır. “Muhafaza Ormanı”nın giriş ve çıkışında güvenlik görevlileri bulunmaktadır. Yine bu bölgeye yalnızca Terkos Bölge Müdürlüğü ve Orman Bakanlığı izinleri ile girilebilmektedir. Ayrıca 1 no.lu bölgede bulunan Terkos Fabrika yerleşkesinin bir kısmı da Muhafaza Ormanı içinde bulunmaktadır. Yerleştirme, büyük bir zemin olarak bölgenin haritası ve onun üzerine serpiştirilmiş farklı boyutlardaki fotoğraflardan oluşan kişisel gözlemleri içermektedir.

“The Conservation Forest” colloquially referred to as the “Forbidden Zone” in public discourse, spans 25 km of woodland between Terkos Lake and the Black Sea. Established under state protection through legislation enacted in 1962, this zone embodies remarkable ecological diversity and stands as one of Istanbul’s most well-preserved forested areas. The region, one of the world’s significant reforestation initiatives, is essentially a desert due to the desert sand carried to Terkos by winds originating from the Black sea. Consequently, the city’s clean water source faces a risk of depletion, resulting in legal protection and afforestation efforts. Security personnel closely watch entrances and exits to the “Conservation Forest”. Access is restricted to Terkos Regional Directorate and the Ministry of Forest personnel only. It is worth noting that a portion of Terkos Factory settlement located in the 1st zone also falls within the borders of the Preservation Forest. The installation showcases personal observations on an expansive map of the region, serving as a backdrop. Alongside this map are personal observations, including photographs of various sizes, scattered across its surface.

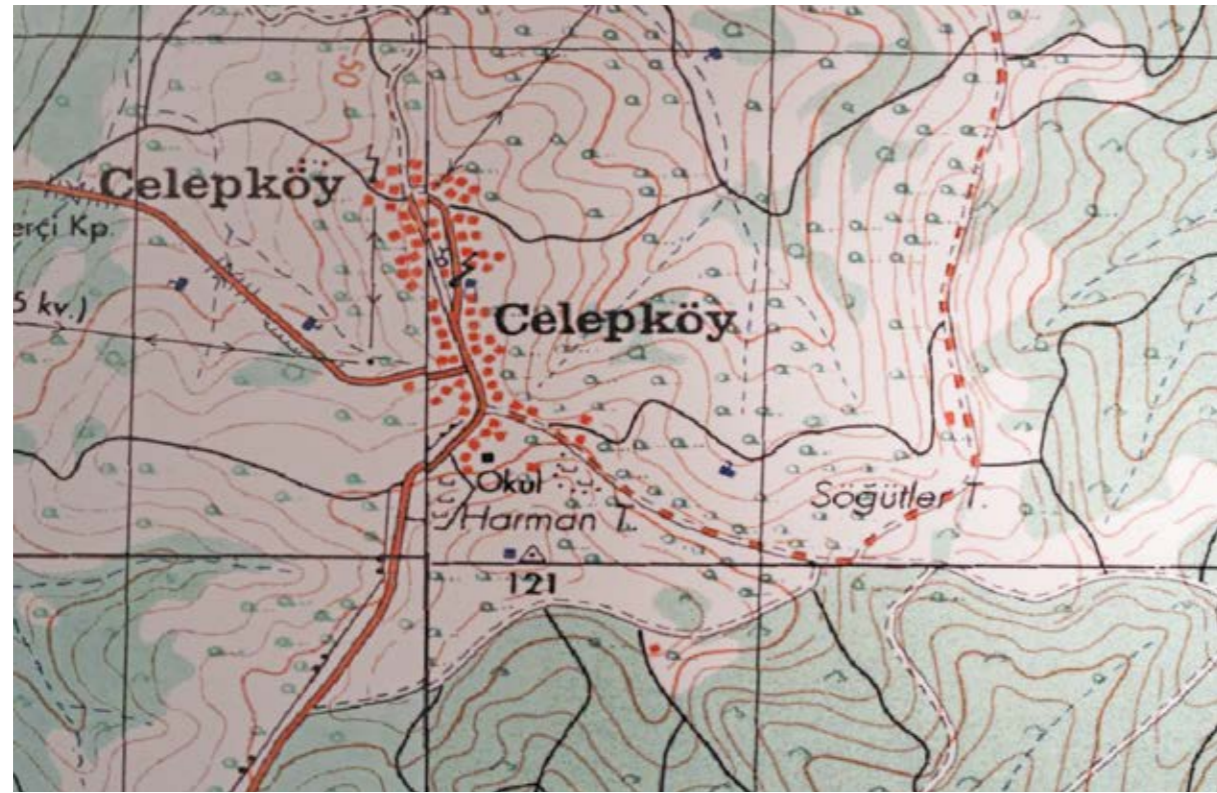

Sığınak | The Sanctuary, 2022-23

Foto enstalasyon | Photo installation

Arşivsel pigment baskı | Archival pigment ink

Değişken ölçüler | Different sizes

Şeyma Güzelaydın

1986, İzmir

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Resim Ana Sanat Dalı

Dokuz Eylül University Graduate School of Fine Arts, Department of Painting

Nesneler birbiri ile olan ilişkiler ağı üzerinden kurgulanmıştır. Açık kompozisyonlarla yapılan bu imge düzeninde, tekrarın devamı zihnin yorumuna bırakılır. Büyük ölçüde ritmin parçası olan ama aynı zamanda ayrılmaya çalışan yekpare parçalar, kendi içine ve dışına bükülerek karşılıklı olarak birbirini dengeler. Nesneye bağlı yaratılan duyuşsal etkinlik de aynı karşılıklı eş güdüm içindedir. Nesnelerin dizilimi, insanların denge ve istikrarsızlık arasındaki bir boşluğu doldurma biçimini çağırıştırır. Geri dönüşlü, istikrarlı bu yapılar, içselleştirilmiş bir bütünü de temsil eder. Yani bilinç akışındaki şeylerin üst üste tanzimidir bir nevi. Bazen korunma güdüsüyle yaratılmış kabuk ya da zırh iken bazen de boşluğa-hiçliğe karşılık gelir. 'Tekrar', bir sınırı korur veya düşünmeye zorlanılan şeyin şiddeti olarak vücut bulur. Donuk ve sert, aynı zamanda belirli bir satıh üzerine yükselmedikleri için dağılabilecek kadar dengesizdirler. Genişleyen bir düzlemde nerede durduğu ya da nereye yaslandığı gösterilmez. Sadece birbiriyle olan temasları nettir. Bu noktada, çalışmaların duyuşsal ve imgesel etkilerini destekleyecek şekilde Spinoza'nın tarif ettiği Conatus kavramındaki kendini korumak, güçlendirmek, var olma ve etkileşim unsurlarıyla düşünsel zeminde buluşurlar.

Objects are intricately woven into an interrelational network. Within this image installation comprising free compositions, the ongoing repetition relies on diverse interpretations. While mostly forming a rhythm, these entire components simultaneously seek both separation and equilibrium, folding inward and outward to create a harmonious balance. The object-dependent sensory activity also plays a role in this mutual coordination. The arrangement of the objects evokes humans' pursuit to bridge the gap between equilibrium and instability. The reversible, stabile structures also encapsulate an interiorized whole. In other words, it is a layer-by-layer assembly of elements emerging within a stream of consciousness. It can at times resemble a protective shield, or an armor, fashioned out of the urge to defend oneself, while at other times, it represents void, or nothingness. 'Repetition' serves as a boundary keeper or takes on the form of violence imposed by compulsive thought. These objects are both luster and sturdy, yet also ephemeral and poised for destruction, as they don't emerge on a clearly defined surface. Determining their stance or positioning on an expansive plane becomes impossible. What is evident is their interconnectedness. At this point, they align with self-preservation, strength, survival and interaction, echoing Spinoza's concept of Conatus, thereby bolstering the sensory and imaginative impacts of the pieces.

İsimsiz | Untitled, 2020

Kağıt üzerine füzen | Charcoal on paper

2 adet | 2 pieces, 110 x 80 cm

İsimsiz | Untitled, 2020

Kağıt üzerine füzen | Charcoal on paper

83 x 113 cm

Kırılğan Temas | Fragile Contact, 2023

Plexiglas, 200 x 140 x 100 cm

Yazı Ece Köz

1997, İstanbul
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Çağdaş Dans Ana Sanat Dalı
Mimar Sinan Fine Arts University Contemporary Dance Department

Acı tekrar ettikçe, zihin çeperinde kendine bir yer bulur. Bir şeylerin ters yüz olma zamanıdır ve doğum başlar. Beden, ne olursa olsun, kendini yenilemek, iyileştirmek, koşuyu bitirmek, sınavı geçmek, bilinmezliğe düşmemek için uğraşır. Mücadele hiç bitmez. Her an unutuşa yenilen, ölümün kıyısındaki zihin ise, o ana kadar genişleyip dokunabildiği en saf ve saydam yer olan 'eterik' alana kendini bırakmaktan tereddüt etmez. Zihnin ısrarı ve zarif yeteneği tüm boyutlarda yaşayabilmek iken, beden yok olmaktan korkarak bulunduğu boyutu terk etmemek için güçlendikçe güçlenir. Bu iki oluşun birbirinden ayrıldığı noktada, 'kendilik' kavramını ve 'bulunma' davranış/ımlarını izlemeyi seviyorum. İç ve dış katmanlarda yaşanan bitimsiz bir 'çaba döngüsü' var. Kendimi bu döngüye hem sıkı sıkıya bağlı ve hem de ondan apayrı hissediyorum. Bu "bitme, yeniden başlama, dönerek uzaklaşma ve yaklaşma" hareketinin bedenime etki etmesine izin verdiğim bir anın kaydı olarak Deep & Sour benim için özel, kişisel bir ifadedir. Hatırlamak için unuttuğum tüm tekrarlarımı boşluğa kazıyorum ve hep daha fazlasını soruyorum.

The more pain recurs, the further it carves a space at the outskirts of the mind. It marks the moment for specific matters to undergo upheaval, igniting the commencement of rebirth. The body endeavors to rejuvenate itself, to heal, to partake in a marathon, conquer examinations, and avoid descending into obscurity, regardless of the cost. The struggle persists unceasingly. Meanwhile, the mind, consistently defeated by oblivion and teetering on the brink of death, doesn't hesitate to surrender itself to the 'ethereal' realm - a purest and transparent realm that it extended towards and brushed against. While the enduring determination and refined aptitude of the mind lie in surviving across all dimensions, the body dreads perishing, and bolsters itself to remain within the present dimension. I find it intriguing to observe my sense of 'self' and behaviors occupying space at the juncture where these two facets diverge. This inner and outer 'cycle of struggle' appears unending. I sense both a close connection with and a complete detachment from this cycle. "Deep & Sour" embodies a unique, personal expression -an account of a moment when I allowed this cycling movement of "finalizing, restarting, moving away and approaching" to influence my body. I etch all my forgotten repetitions in the void, intending to later recollect them, and with each instant, I yearn for more.

Derin & Ekşi | Deep & Sour, 2022
Video performans | Video performance
04'03"

Can Memişoğulları

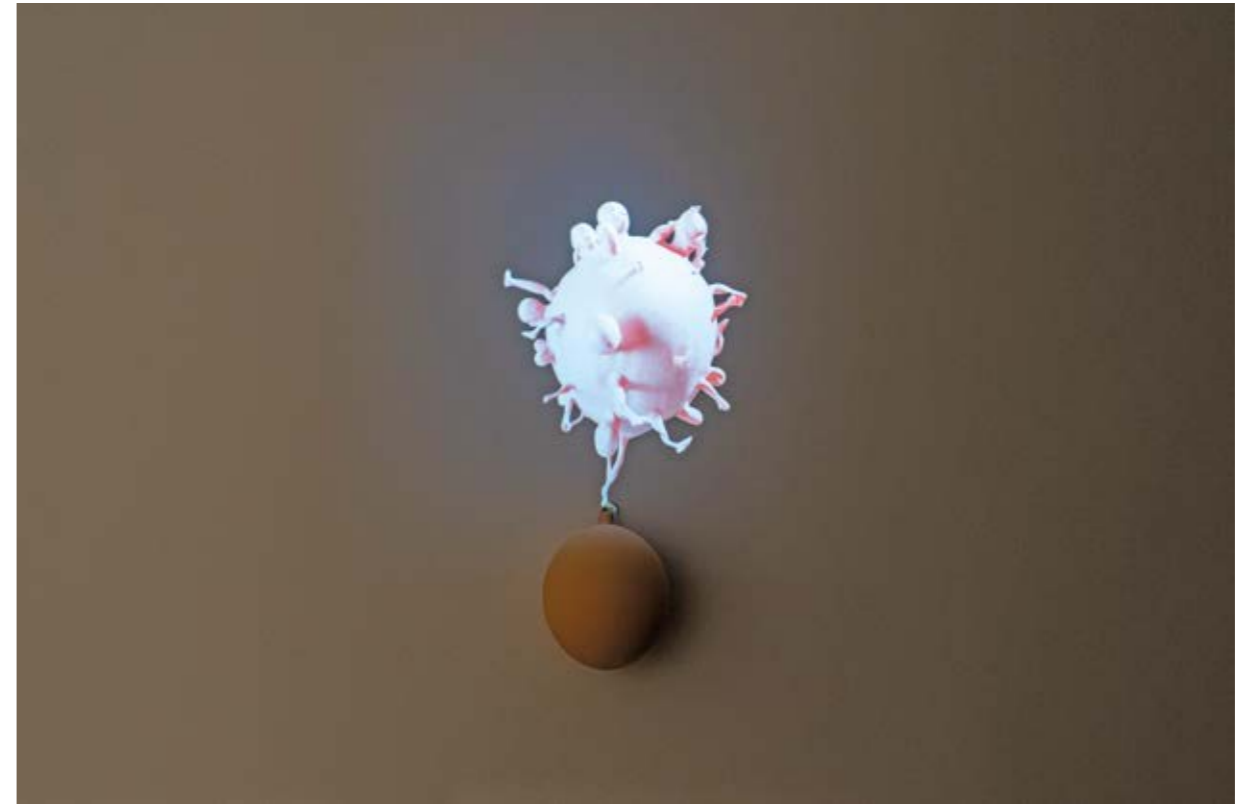
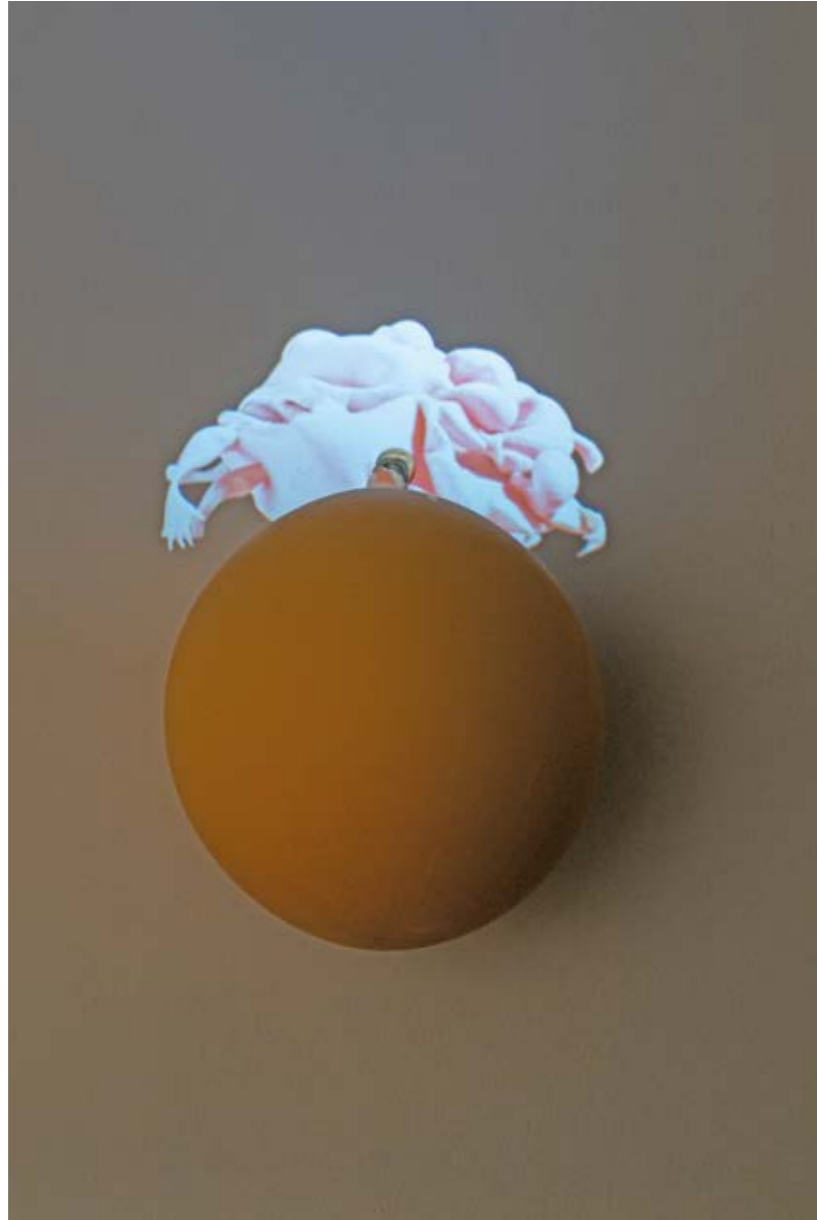
1998, Bursa
İstanbul Bilgi Üniversitesi Müzik Bölümü
Bilgi University Department of Music

“Soluk”, Spinoza’nın Conatus’u üzerine kurulmuş biçimsel bir temsiliyettir. Zorunlu nedensellik üzerine var kalma çabasını, nefesimizle hayatta tuttuğumuz birisi dijital diğeri fiziksel iki gerçeklik üzerinden anlatır. Bu ikilem günümüz insanının en büyük çıkmazlarından birisidir. Çalışma, soluma eyleminin alabileceği olası formları irdeler. Aynı zamanda, en içgüdüsel şekilde var kalmaya çalıştığımız salgın dönemine de gönderme yapar ve bu dönemin hayat düzenimizde yarattığı değişimi ifşa eder.

“Breath” is a formal representation inspired by Spinoza’s concept of Conatus. It narrates the effort to survive, in accordance with necessary causality, based on two coexisting realities: the digital and the physical, both of which are sustained by the act of breath. This dilemma stands as one of the significant challenges of contemporary humans. “Breath” delves into potential manifestations the act of breathing might assume. Moreover, it alludes to the pandemic era, during which we struggle to survive by the most primal instinct, and it unveils the transformation etched into the fabric of our lives during that period.

Soluk | Breath, 2023
Balon pompası, Raspberry Pi, özel yazılım |
Balloon pump, Raspberry Pi, custom software
Tek kanal video 40” loop, iki kanal ses 40” loop |
Single channel video 40” loop, two channel audio 40” loop

Nazan Özaras

1994, Zonguldak
Düzce Üniversitesi Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Resim Bölümü
Düzce University Faculty of Art, Design and Architecture, Department of Painting

Çalışmalarda, biyoloji alanında kullanılan simbiyoz (ortak yaşam) kavramı, insan ve kent arasındaki ilişki bağlamında ele alınmıştır. Birey, kent yaşamında varlığını sürdürmek için karmaşanın hem nedeni hem de kurbanıdır. Dolayısıyla kendini var etmek isteyen birey, kenti yeniden üretime sokmuş ve bu ilişki de tekinsiz mekanlar yaratmıştır. Resimlerde soyut ve somut arasında gidip gelen mekan yorumları insanlığın neden olduğu felaketlerle ilişkilidir.

The pieces delve into the biological concept of symbiosis (mutual life) within the context of the relationship between humans and the city. The individual emerges as both the instigator and the recipient of the intricacies needed to endure urban life. Consequently, the individual has, in a way, replicated the city in order to shape her own existence, thereby engendering an eerie spatial connection. The interpretations of space depicted in the paintings, which vacillate between the concrete and the abstract, correspond to human-induced disasters.

Symbiotic | Symbiotic, 2023
Kağıt üzerine karışık teknik, 4 parça | Mixed media on paper, 4 pieces
32 x 40 cm

Tuval üzerine karışık teknik, 1 parça | Mixed media on canvas, 4 pieces
80 x 100 cm

Okay Özkan

1987, Ankara

Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat ve Tasarım

Yıldız Technical University Institute of Social Sciences, Art and Design

Mermer kelimesi Latince “marmor” kelimesinden gelmektedir. Marmor ise Yunanca su yüzeyi gibi parlamak anlamına gelen “marmarein” (μαρμαίρειν) kelimesinden türemiştir. Etimolojik olarak daha derine inildiğinde ise Sanskritçe ‘dalınmak, hareket etmek’ anlamına gelen “Mar” kelimesi karşımıza çıkar. “Mar Mar” isimli video çalışma, Ayasofya’daki eşleştirilmiş mermer kaplama tekniğiyle adını mermer kelimesinden alan Marmara Denizi’ndeki müsilaj felaketi arasında bir echo oluşturmaya çalışır.

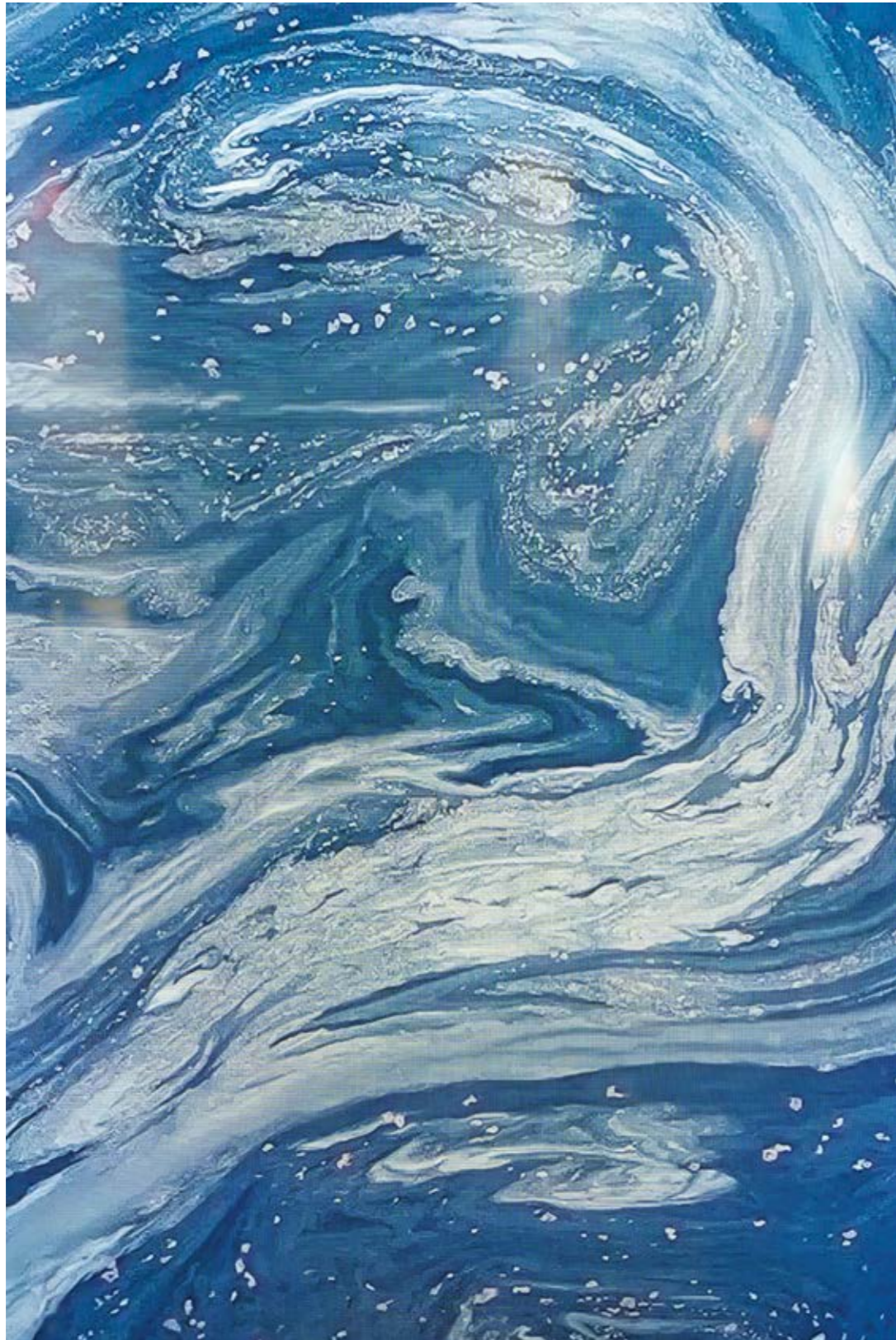
The word marble comes from the Latin “marmor”, which was derived from the Greek word “marmarein” (μαρμαίρειν), signifying a shine similar to the surface of water. When tracing back the etymology of the word, one encounters the word “mar” which means “to wave, move” in Sanskrit. The video piece titled “Mar Mar” is an attempt to resonate with the mucilage disaster in Marmara Sea, whose name originates from the word “marble” due to the use of the opus sectile technique for marble covering in Hagia Sofia.

Mar Mar | Mar Mar, 2022

Çift kanallı renkli video, loop | Two channel colourful video, loop

12'

Monica Papi

1984, İzmir

Yeditepe Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Felsefe Bölümü

Yeditepe University Faculty of Arts and Science, Department of Philosophy

Conatus, Monica Papi'nin şiir odaklı video projesi "Nazîreler Kitabı" için ürettiği 12 çalışmadan biridir. Çift kanallı eser, Audre Lorde'un kadınlara seslenen Stations şiirine karşılık Monica Papi'nin yazdığı Conatus adlı şiiriyle klasik anlamda nazireciliği aşarak görsel bir nazire oluşturuyor. Eser, zorunlu kılınan öğretilmişliklerin ardındaki unutturulan geçmiş bilinci geri çağırıyor. Varoluşumuzdan sökülmüş kadın-oluşa, beden-oluşa, doğurganlığa, doğaya, yaratıcılığa ve çoğalmaya doğru bir davette bulunuyor. Hiç gelmeyecek bir geleceği beklemektense geleceğini kuran olmayı, edimsel gücüne tekrar kavuşmayı ve yaşamsal çekirdeğini Spinoza'nın kendini gerçekleştirme etiği olarak adlandırdığı Conatus kavramının içinde aramaya işaret ediyor.

Conatus is one of the 12 pieces by Monica Papi, specially produced for her poetry-based video project "The Book of Parallels". The double channel piece serves as a visual parallel, going beyond the conventional use of parallelism in poetry. It incorporates a poem titled "Conatus" as a response to Audre Lorde's poem "Stations". The artwork invites the audience to embrace becoming-women, becoming-body, fertility, nature, creativity and proliferation - aspects that have been torn away from our existence. It highlights the idea of actively constructing one's own future instead of waiting for an elusive future, reconnecting with personal strength to take action, and seeking vital essence within Spinoza's Conatus concept, which is defined as an ethics of self-realization.

İstasyonlar | Stations, 2022

Full HD, renkli, stereo | Full HD, color, stereo
2'53"

Conatus | Conatus, 2022

Full HD, renkli, stereo | Full HD, color, stereo
5'37"

Defne Parman

1992, Paris

Paris-ENSAAMA Olivier de Serres, Heykel-Metal Bölümü

Paris-ENSAAMA Olivier de Serres, Sculpture-Metal Department

Paris-Université Sorbonne Nouvelle Dekor ve Kostüm Tasarımı

Paris-Université Sorbonne Nouvelle Stage and Costume Design

İnsanın varlığını sürdürme uğraşında ona en büyük desteği doğa verir. Yaratıcılığa ulaşmada doğayı örnek almamız gerekir. Ancak doğayla savaşımız halen devam etmektedir. Çalışmalarımda doğayı savunanlar bulutlar gibi birbirleriyle kaynaşan kitleler iken, onlara engel olmak isteyenler ancak tekil bireyler olarak temsil edilmişlerdir. İnsanın kendini gerçekleştirmesinin bir etiği varsa bu, doğanın kendini sürdürmesiyle çelişmemeli ve ikisinin de "Conatus"u birbiriyle orantılı olmalıdır.

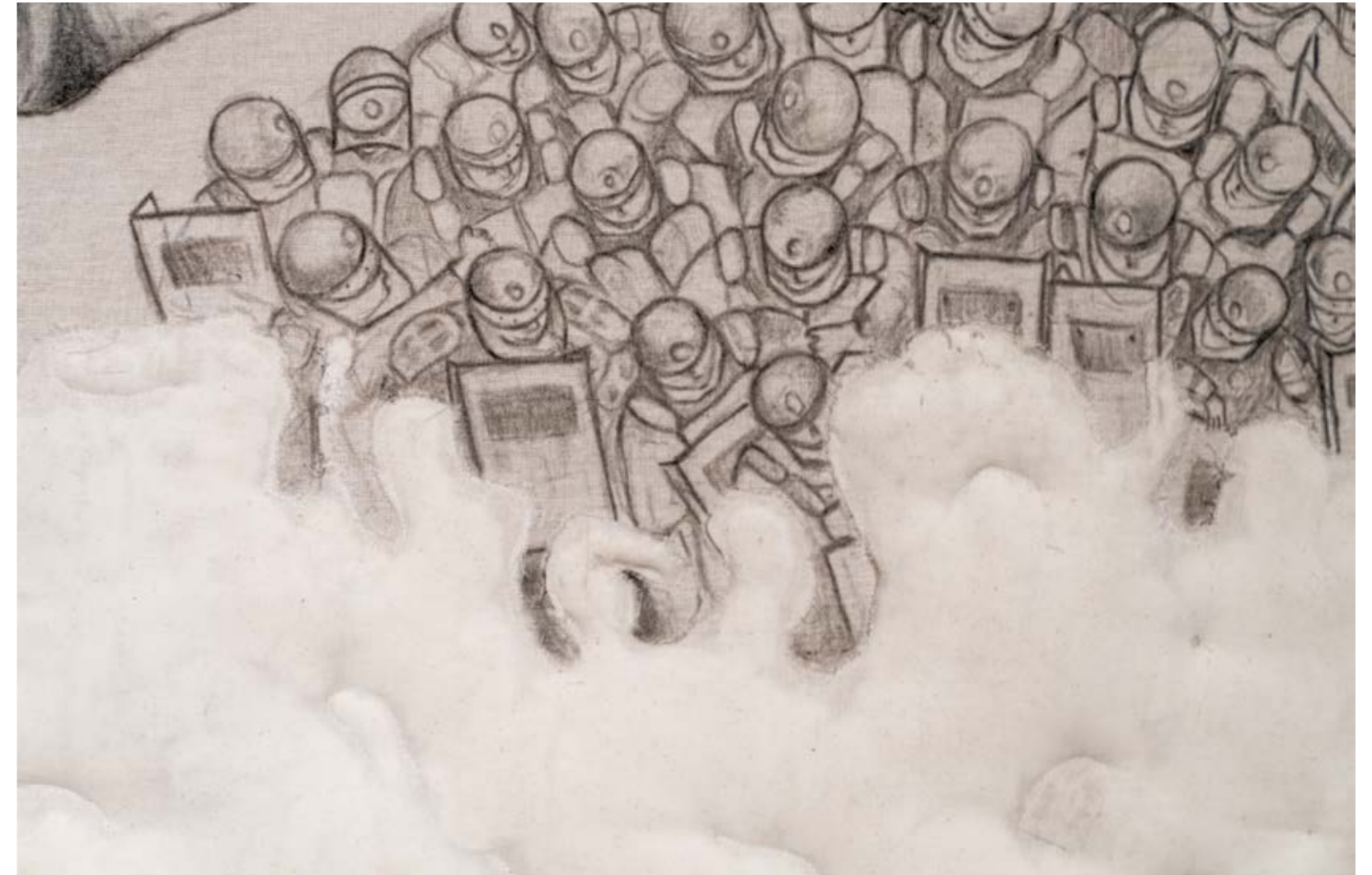
Nature comes to humanity's rescue in its endeavor to survive. We need to model nature in our quest for creativity. Yet, our struggle with nature remains ongoing. In my works, while those who defend nature are masses merging with each other like clouds, those who want to prevent them are represented only as singular individuals. If there is an ethics of self-realization for humans, it shouldn't clash with nature's self-realization, and the Conatus of both should remain proportionate to each other.

Orantısız | Disproportionate, 2023

Kumaş üzeri dikiş ve füzen ile çalışma | Stitching and charcoal on fabric

94 x 116 cm

Fatih Umdu

1998, İstanbul
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fotoğraf Bölümü
Mimar Sinan Fine Arts University Department of Photography

“Manzaralar” serisinde fotoğrafların içerisinde bulunan öznelerin Conatus ile karşılaşmaları dilsiz bir karşılaşmadır. Coşku ve heyecan barındırmaz. Tersine işleyen bir yapısı vardır, bir anlamda yok olmaya çalışarak var olmaya çalışma hali. Bu tercih bilinçsizce yapılmıştır. İzleyici, fotoğrafların içerisindeki öznelerle iletişim kurabilmesi için karanlık bir ortaklık paydasının içerisinde olmalıdır. Sizin onlara baktığınız ölçüde onlar da size bakıyor olacaktır.

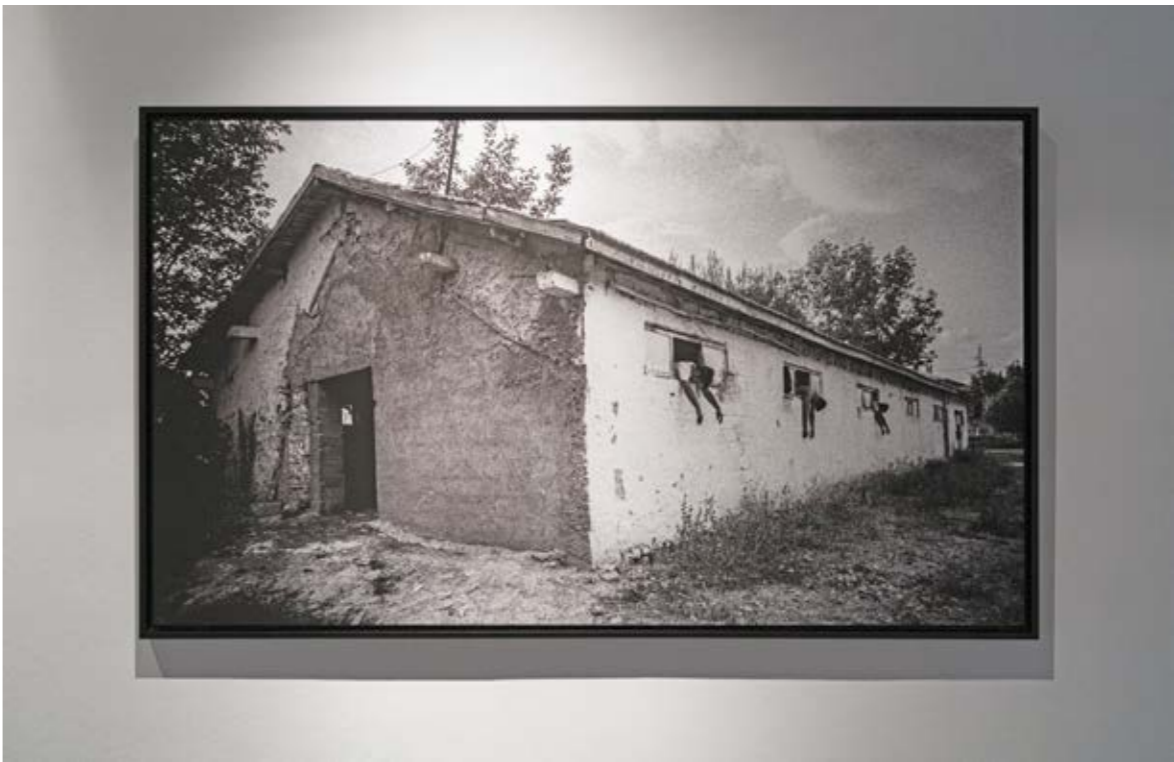
Conatus, belki de insan zihninin en derinliklerinde var olan, ışıksız bir bakıma dipde gerçekleşmeye çalışan, süresiz bir duruma karşılık gelen bir kavramdır. Conatus bir böceğin kendinden ve yaşamdan habersiz şekilde ışıktan kaçma haline karşılık gelebilir. Onun için ışık kendi varlığının bütünü tehdit eden bir oluşumdur ve bundan kaçarak yaşar. İnsan da kendi yaşam arzusunu harekete geçmesi için conatusa ihtiyaç duyar. Arzunun bilinçle tepkimesi sonucu ortaya çıkar.

In the “Landscapes” series, the encounters between the subjects within the photographs and “conatus” are mute meeting. They do not contain enthusiasm or excitement. On the contrary, they have a reverse structure, a state of trying to exist by trying to disappear in a sense. This choice is made unconsciously. The viewer must be within a dark common ground to be able to communicate with the subjects within the photographs. As much as you look at them, they will also be looking at you.

Conatus is a concept which may reside in the depth of the human mind, striving to realize itself at the profound darkness, embodying a timeless essence. It can be likened to the state of an insect fleeing from light, unaware of its own existence and life. Light, in this context, represents a threat to its very being, and its survival revolves around avoiding the light. Similarly, humans require conatus to ignite their will to live. It emerges as the outcome of the interplay between desire and consciousness.

Manzaralar | Landscapes, 2022
Fine art baskı | Fine art print
2 adet | 2 pieces, 90 x 150 cm
1 adet | 1 pieces, 150 x 90 cm

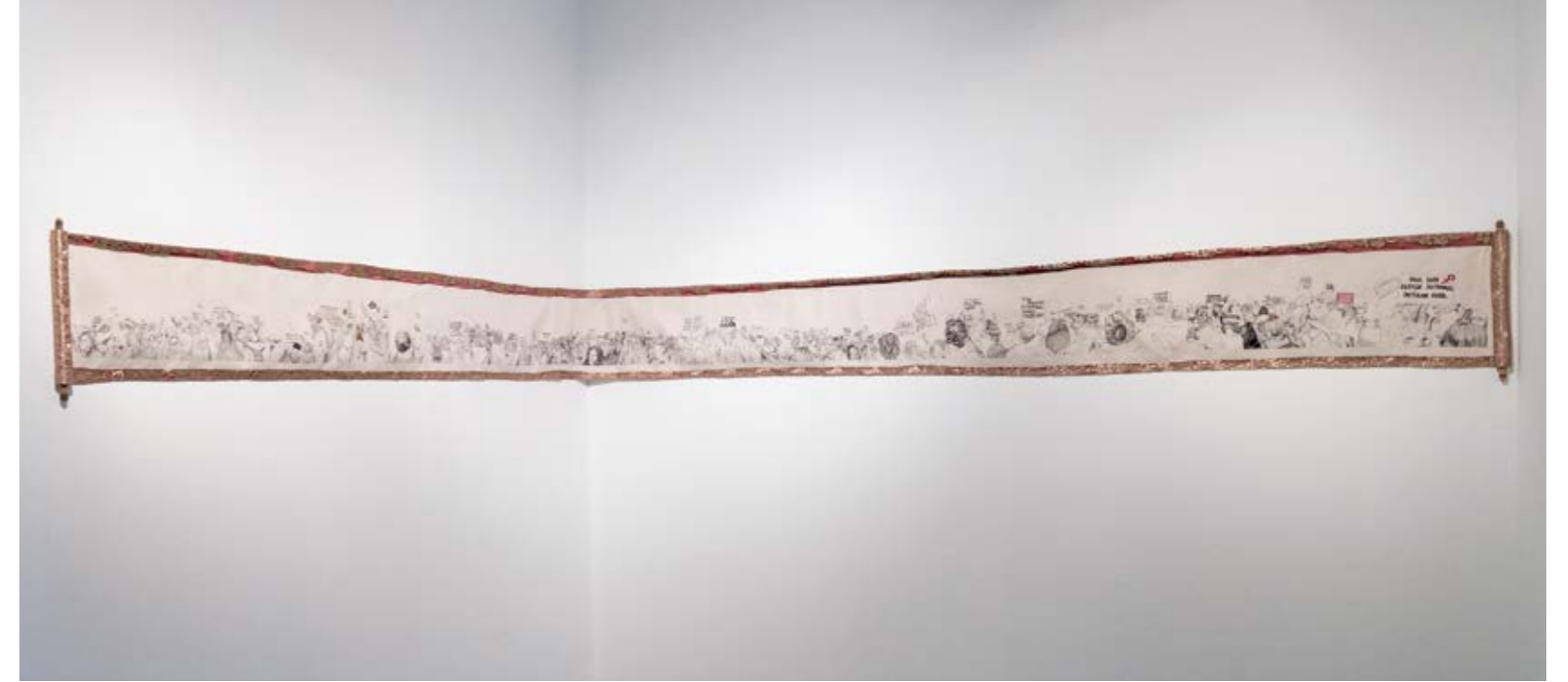

Deniz Varlı

1996, Ordu
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi, Görsel Sanatlar Bölümü
Eskişehir Osmangazi University Art and design Faculty, Department of Visual Art

Feminizm, ataerkilin hakim kılınmaya çalışıldığı bir toplumda bir kadının kendini var etme çabasıdır. Ataerkil kültürün güçlendiği böylesi bir dünyada feminizm en güçlü "Conatus"lardan biri olagelmıştır. Baskın olan erilliğin nedenlerini algılamak için alternatif bakıştır feminizm. Çözüm önerilerinde bulunmak için, eril kültürü ekonomik, politik, sosyal yönden büyüteç altına alır ve kadını yeniden konumlandırır.

Feminism represents a woman's struggle to achieve self-realization in a society that actively upholds patriarchy. In a world where patriarchy holds significant influence, feminism emerges as a potent form of Conatus. It offers an opposing viewpoint, aiming to comprehend the underpinning of prevailing patriarchal forms. By dissecting male-dominated culture across its economic, political, and social dimensions, feminism not only identifies its causes but also suggests remedies to redefine the role of women.

Kadınların Fermanı | Women's Edict, 2023
Karışik teknik (kumaş, dijital baskı, oklava, dikiş) | Mixed media (fabric, digital press, sewing, rolling pin)
40 x 585 cm

Ece Yazıcıgil

1991, İstanbul
İstanbul Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi, Sinema ve Televizyon Bölümü
İstanbul Bilgi University Communication Faculty, Department of Film and TV

“Yaşasın” adlı seri fotoğraflar, New Mexico kasabalarında geçirdiğim yıllarda oluşmuştur. Orta Amerika'nın unutulmuş köşeleri günlük hayatımda sıklıkla karşılaştığım görüntülerdi. Bu görüntüler, Türkiye gibi içinde doğup büyüdüğüm dünyaya tamamen zıt oldukları için bende muazzam bir yalıtılmışlık ve terk edilmişlik duygusu uyandırmışlardı. Bu yalıtılmışlık içinde sıkışıp kaldığım köşelere kameramı yönelttim ve yalıtılmışlık hissiyatının içinde her bir kare ile kendime ait bir yer açmaya çalıştım.

The photography series titled “Yaşasın” was created during my time in New Mexico towns. The long-forgotten corners of Central America became part of my daily scenery. These scenes, starkly contrasted with the world I was born and raised in, Turkey, stirred within me a profound feeling of isolation and abandonment. Placing my camera in these corners where I felt confined, I aimed to carve out a space for myself within this overwhelming sense of isolation.

Yaşasın | Yaşasın, 2016
35 mm, arşivsel pigment baskı | 35 mm film, archival pigment ink
45 x 30 cm

AKBANK SANAT
İstiklal Caddesi No: 8 Beyođlu 34435 İstanbul
T: (212) 252 35 00-01
www.akbanksanat.com

METİN | TEXT
Ferhat Özgür

ÇEVİRİ | TRANSLATION
Öznur Karakaş

TASARIM | DESIGN
Çözüm

BASKI | PRINT
Kurumsal Baskı Hizmetleri San. Tic. Ltd. Şti.
Büyükdere Cad. NuroI Plaza
No: 255 D: 21/A, 34450 İstanbul
Tel: (0212) 264 72 16-17

